

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/178/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010344
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6820010344.11

Uznesenie

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému D.. N.N.. W. B., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. septembra 2022, takto

rozhodol:

Súd podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku p o s t u p u j e vec proti obžalovanému býv. N.. W. B., R.. XX. XX. XXXX, T. D. Q. XXX/XX, W., pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry v Revúcej sp. zn. 2 Kv 35/19/6600-93 zo dňa 05. 11.2020 kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a s poukazom na § 122 ods. 10 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času mesiaca december 2011 do presne nezisteného času mesiaca november 2018 na rôznych miestach v katastrálnom území okresu Revúca, opakovane aj pod vplyvom alkoholu spôsobil svojou v tom čase družke a neskôr aj matke ich spoločného dieťaťa, R. Ž., R.. XX. XX. XXXX, fyzické a psychické utrpenie tým, že najprv v byte na adrese T. Č.. XXXX/XX v W., sa k nej neprimerane správal tým spôsobom, že počas hádok týkajúcich sa jeho komunikácie s cudzími ženami ako aj nadmernému holdovaniu alkoholu a chodeniu von s kamarátmi jej vulgárne nadával, že je kurva, štetka, zároveň ju aj fyzicky napádal a to tak, že ju búchal, udieral do oblastí rúk, následkom ktorým mala po tele modriny, pričom vzniknuté zranenia si nevyžiadali lekárske ošetrovanie ani liečenie, pričom na Silvestra v roku 2012 po tom, čo nesúhlasila, aby šiel von s kamarátmi, nakoľko bol pod vplyvom alkoholu, začal do nej strkať, sácať, pretože chcel ísť aj napriek jej nesúhlasu von, a nakoniec jej vyklbil palec na pravej ruke a to tak, že ju držal za ruku a palec jej vyvrtol smerom dozadu, so zranením ktorým bola aj na lekárskom ošetrovaní, kde toto jeho neprimerané správanie voči R. Ž. sa po pôrode ich dcéry mal. E. U. R.. XX. XX. XXXX stupňovalo a pokračoval tým, že ju počas hádok súvisiacich s jeho komunikáciou s inými ženami, ponižoval, slovne napádal, nepáčilo sa mu, ako vyzerá, urážal ju za jej vzhľad, že sa nevie dať po pôrode dokopy, že nevyzerá tak, ako pred pôrodom, že má široké boky, veľký zadok, nepáčili sa mu jej strie, ktoré má po pôrode, že vyzerá ako tiger, na čo R. Ž. reagovala plakaním z čoho sa jej vysmieval, že je príliš precitlivená, vulgárne jej nadával, že je kurva, štetka, pričom počas tejto doby jej dvakrát povedal, že keby nemali dieťa, tak ju zabije, zároveň dochádzalo aj k incidentom, pri ktorých po nej hodil tanier s jedlom z toho dôvodu, že nevie variť, že mu to nechutí a pri tom ju stále urážal, ako vyzerá, taktiež ju izoloval od jej rodiny tým, že jej nahovoril, že nie sú dobrí rodičia, že nemajú o ňu taký záujem, ako to hrajú, taktiež ju izoloval od priateľov tým, že ich spoločnú domácnosť mohla opustiť len s jeho súhlasom, nakoľko má dieťa a má sa starať o dieťa a následne po ich presťahovaní sa do ich spoločného domu v W., Litovelská č. 573/22, od presne nezisteného času od jesene 2015 do novembra 2018, sa jeho správanie a konanie voči Nikole Žiakovej stupňovalo a pokračovalo, vždy, keď bol pod vplyvom alkoholu, čo bolo v prvom roku bývania v ich spoločnom dome raz za dva týždne a cca. po roku bývania na tejto adrese stále, keď mal voľno, tým, že ju počas hádok súvisiacich s jeho komunikáciou s inými ženami, fyzicky napádal a to tak, že ju udieral pästami do jej rúk, sácal do nej, následkom čoho spadla na zem, kde do nej búchal pästou a kopal nohou v dôsledku čoho mala po tele modriny, zranenia ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrovanie, ako aj vulgárne urážal, že je kurva, štetka, ponižoval ju tým, že je fyzicky nedokonalá, vykrikoval jej, že nie je zo „zazobanej“ rodiny, že ničím ani ona ani jej rodičia neprispeli na nadobudnutie ich spoločného majetku, a v tomto období, t. j. v presne nezistenom čase v dobe od 15. 09. 2018 do 03. 10. 2018 na presne nezistenom mieste v Talianku na brigáde ju ponižoval, vulgárne nadával a fyzicky napádal a dňa 03. 10.

2018 cestou z Talianska na Slovensko na presne nezistenom mieste ju v aute, v ktorom sa nachádzali len oni dvaja, fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udrel pästou do tváre, pričom R. Ž. nevyhľadala lekárske ošetrovanie, čím takýmto správaním a konaním spôsobil R. Ž. fyzické a psychické utrpenie, následkom ktorého bola menovaná nútená opustiť v novembri 2018 ich spoločnú domácnosť, pričom v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného došlo u poškodenej k rozvoju prechodnej duševnej poruchy - Adaptačnej poruchy s úzkostne depresívnym syndrómom, Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podal na Okresnom súde Revúca obžalobu na obžalovaného býv. N. W. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Tr. zákona.

Obžalovaný býv. N. W. B. pri svojej výpovedi ohľadne skutku uviedol, že je nevinný. Uviedol, že oznámenie bolo podané pol roka po tom ako poškodená odišla zo spoločnej domácnosti a nie hneď. Trestné oznámenie podal p. J., ktorého nepozná, videl ho raz v živote na 5 min, pričom nepozná on jeho a nepozná skutok, ktorý uviedol. Svedok Branislav Žiak tvrdil, že mal poškodenej vyhodiť počas jazdy na diaľnici mobil z auta, je to lož, nie je možné, aby človek pri rýchlosti 130 km/h vyhodil mobil z auta a uviedol, že následne si ho mala poškodená zobrať z poľa, pričom na diaľnici sa nedá zastať. Ďalej uviedol, že poškodená mala byť zavretá v izbe, kde plače a celá rodina ju tam týra. Toto všetko je vymyslené. Svedok Q. H., ktorý je sused, aj bol počas ich vzťahu s poškodenu, ktorý sám uviedol, že on je taký typ človeka, že tu ma posad' tu budem sedieť. Ďalej bol svedkom toho, že dostal facku od R. a že po facke sklopil uši a zaľahol si do izby. Ďalej uviedol, že ona dávala príkazy jemu a uviedol, že on bol pod papučou nie ona. Ďalej uviedol, že vedel, že prespáva v spodnej časti domu v suteréne, nakoľko ho tam poškodená vystaľhovala. Uviedol, že keď bolo počuť z ich domu krik, tak počul iba ju ako ona doňho skáče. Uviedol, že v domácnosti nevidel poškodenú dobitú ani modrinu nemala. Videl ju v lete aj v kraťasoch aj v tielku. K veci uviedol, že je mu kladené za vinu, že mal od roku 2011 týrať svoju družku, čo vyvracal skutočnosťami ako napr. že ona sama sa nasťaľhovala k nemu do bytu, ktorý vlastnil a mala v tom čase len 16 rokov a jej rodičia s tým súhlasili. Chodil do práce, spolu na výlety, pravidelne každý rok do Talianska si privyrobiť na zber. Chodil pomáhať aj svojmu otcovi a času mal teda málo. V roku 2015 kúpil dom, nakoľko mali ročnú dcérku a chceli bývať vo väčšom a aby mala dvor, kde sa môže hrať. Keby bola poškodená týraná, tak by určite sám dobrovoľne nenapísal polovicu domu na jej meno. Keby bola poškodená týraná, tak by z lásky nesplodili v roku 2014 dcérku. Počas vzťahu od roku 2011 do roku 2018 nikdy u nich nebola policajná hliadka, nikdy u nich nebola posádka RZP, nikdy sa poškodená nesťaľhovala svojim kamarátkam ani svojej rodine, že by mala nejaký problém vo vzťahu. Ďalej uviedol, že od roku 2016 a 2017 začal mať problémy s alkoholom. Bol typ človeka, ktorý keď si vypije má dobrú náladu a keď si vypil trochu viac, tak si išiel ľahnúť a nikoho neotravoval, a to potvrdia aj svedkovia, ktorí ho poznajú. K tomu, že poškodená bola nútená opustiť spoločnú domácnosť a že bola vyhnaná uviedol, že v tom čase už bolo zrejmé, že má nového priateľa, s ktorým je dodnes a k tomu sa mu priznala. Nikdy počas spoločného žitia neprispievala na chod domácnosti. V decembri 2017, kedy po dohode s rodičmi sám chcel nastúpiť na protialkoholické liečenie dobrovoľne, k čomu sa poškodená vyjadrila, že s tým nesúhlasí, že v žiadnom prípade sa nemá ísť dať liečiť a že pokiaľ pôjde, tak sa s ním definitívne rozchádza a dcéru viac neuvidí. Poslúchol ju, snažil sa veci dať do poriadku a na liečenie nenastúpil. Problémy sa ale zhoršovali až na toľko, že v máji 2018 podal žiadosť do civilu a na druhý deň sa išiel dobrovoľne liečiť na OLÚP Predná hora. Počas tohto obdobia ho za tri mesiace liečby bývalá družka prišla iba raz pozrieť aj to z dôvodu, že chcela od neho kreditnú kartu. V liečbe ho nepodporovala, keď mali rodinnú terapiu, tak chcel veľmi, aby prišla, ale ona to odmietla a boli tam len jeho rodičia. Pamäťá si, že po príchode z liečby ho nepodporovala vôbec práve naopak robila všetko preto, aby do svojej závislosti spadol. V ten deň, keď prišiel z liečenia, tak si otvorila fľašu vína a celú ju pred ním vypila. Abstinovao až do chvíle, kedy išli spolu do Talianska na zber jabĺk v roku 2018, pričom tam zistil, že poškodená už dlhšiu dobu má vzťah s S. C., s ktorým je doteraz a čo v ňom vyvolalo spúšťač a nervy. Tam sa pohádali. Ďalej uviedol, že aj kamarátky a zároveň svedkyne ako J. J. O. Q. C. uviedli, že s ňou pracovali v predajni Pepco, boli jej kolegyne. Nikdy nevideli, že by mala nejaké modriny, nikdy sa im nezdôverila, že by mala problémy práve naopak videli, že je spokojná. Toho času momentálne abstinuje, má za sebou vyšetrenia ako odbery krvi a moču, z ktorého sa dá zistiť prítomnosť alkoholu po dobu 3

mesiacov a výsledky sú predložené pri PaMÚ p. Jendrejčákovi. Všetky tieto vyhlásenie a výpovede zo strany R. Ž. boli z dôvodu, že chcela od neho 60 000,- €, o čom svedčí aj sms správa, ktorú mu poslala dňa 26. 06. 2020. Ďalej predložil súdu niekoľko fotografií, kedy žili v spoločnej domácnosti aby si súd urobili obraz ako vyzerá „týraná žena“. Sú to fotografie z obdobia asi začiatok roku 2018. Poškodená po odchode zo spoločnej domácnosti robí problémy jemu a jeho rodine rôznymi oznámeniami. Jeho matka bola nútená si ju zablokovať na telefóne lebo nemohla trpieť jej správanie a ponižovanie. S dcérou sa pravidelne stretáva, tak ako mu určil súd, má s ňou veľmi dobrý vzťah. Nikdy R. Ž. neudrel, mali zopár nezhôd, ale boli to slovné výmeny názorov. Práve naopak, poškodená mu počas vzťahu dvakrát spôsobila monokel. Bolo to päšťou do tváre do oblasti oka a mal podliatinu min. 2 týždne.

Na otázky prokurátora obžalovaný ďalej uviedol, že v roku 2011-2015 bolo pekné obdobie, boli to začiatky ich vzťahu plné lásky a harmónie. V tom čase splodili spolu dcéru. Nikdy v byte nemali spolu žiadne konflikty. V tomto období do roku 2015 ona bola typ človeka, ktorý má v sebe temperament, bola aj žiarlivá a kontrolovala mu mobil aj notebook a keď mali nezhody, tak mu ich rozbila. Celkovo to bola harmónia a raz za čas mali výmenu názorov. Nepamätá si, či došlo k nejakým vulgarizmom, ale keď to bolo tak z obidvoch strán. Kým nemali spolu dcéru, tak chodievala von s kamarátkami a on proti tomu nič nemal. Po narodení dcéry sa situácia zmenila. Do roku 2015 si nespomínal, že by boli z jej strany fyzické útoky na jeho osobu. V tomto období od roku 2011 do roku 2015 nemal problém s alkoholom. Vzťahové problémy začali v roku 2017. Spory začali, keď mu oznámil starší brat T. a jeho priateľka D., že boli v kine na filme a tri rady pred nimi sedela R. Ž. I. S. C., pričom jemu povedala, že ide vonku s kamarátkami. Vtedy začala nedôvera voči nej narastať, často mu klamala. Domov sa vracala v sobotu nad ráno, a to bolo pravidelne a on bol sám doma s dcérou. Vracala sa domov okolo pol 4 ráno. K čomu sa mu potom po tlaku priznala, že má mimopartnerský vzťah. Hádky prebiehali slovne. Z jej strany, keďže je temperamentná, to boli aj fyzické útoky. V priebehu jedného mesiaca mu spôsobila dvakrát monokel. To bolo koncom roka 2017. Hneď ako mu zmizol prvý monokel mu urobila druhý. On bol v tom čase policajt, pričom mu bolo dosť nepríjemné chodiť s monoklom do práce a ona sa z toho smiala a on bol z toho sklamaný, ale napriek tomu jej to nevrátil ani facku, nie to ešte päšťou. Dôvodom jej útokov bolo to, že je s Vargom iba kamarátka, čo jej neveril, nakoľko počul od rôznych ľudí, že sa chodia spolu do pohostinstiev spolu zabávať a keď sa s ňou o tom slušne rozprával, tak mu dala päšťou do tváre. Tieto hádky boli raz za dva týždne a postupom času raz za týždeň. Bol málo doma lebo pracoval a vo voľnom čase brigádoval. S alkoholom začal mať problémy v roku 2017, keď zistil, že mu je Nikola neverná. Mal aj rôzne stresy v práci aj celkovo sa cítil vyčerpaný, neoddychnutý a svoje trápenie som začal hľadať v alkohole, čo nebolo správne. Priznal si svoju chorobu, chcel sa ísť liečiť v decembri 2017 a sa zmieril aj s tým, že na Vianoce nebude s rodinou a veľmi ho mrzí, že už vtedy nenastúpil na liečbu a že už potom musel napísať žiadosť do civilu a išiel sa liečiť v máji 2018. V práci alkohol nepožíval. Raz sa stalo, že v minimálnom množstve nafúkal zostatkový alkohol ráno v práci, čo bolo dôvodom, že si podal žiadosť do civilu a hneď na druhý deň som išiel na liečenie. Doma, keď mal voľno a čas tak si vypil. Nechodil do krčmy ani s kamarátmi ale vypil si doma sám. Všetci, čo ho poznajú vedia, že keď si viac vypije ide spať. Poškodenej keď pil tak jej to extra nevadilo. Časom si na to zvykla a nechala ho tak. Dôvod jej odchodu so spoločnej domácnosti bolo to, že už sa jeho rodina nemohla pozeráť na to, že ona chodí každý piatok vonku, zabáva sa svojim druhým priateľom, on všetko platil a už to celá rodina vedela. Jeho mame to už rozprávali kolegyne na Úrade, že ich videli spolu a povedali, že to takto ďalej nejde a nebol to nasilu vyhadzov, ona sa sama pobalila a odišla. Má to natočené na videu, ktoré predložil do spisu ale to bolo jedno video z mnohých ale ona mu ich povymazávala. Nepredpokladal, že bude obvinený z nejakého týrania, nakoľko jej v živote neublížil. Nahrával si hádky v tom zmysle, že by to ukázal svojej rodine, keď by bolo treba.

Na otázky obhajcu obžalovaný ďalej uviedol, že počas ich spolužitia jej nikdy nebránil, keď chcela niekde ísť. Ani raz sa nestalo, že by jej zakázal niekde ísť. Viackrát jej aj hovoril, aby išla za svojim otcom do Jelšavy. Počas ich spolužitia jej nezakazoval robiť to čo chcela alebo keď chcela niekde ísť. On bol ten, ktorý sa nechal obmäkčiť, keď predal svoj byt jej šéfke, keď jej prepísal polovicu domu. Do Talianska chodili každý rok spolu od roku 2014. V roku 2018, keď boli spolu poslednýkrát v Taliansku, tak keby nechcela ísť, tak by nemusela. Po návrate z Talianska v roku 2018 mala možnosť ísť k otcovi alebo matke lebo jej to navrhli. R. to nechcela a sama dobrovoľne prišla do ich domu. Z domu odišla sama. On práveže bol v tomto nestranný, má na tom podiel jeho rodina, ktorá sa nemohla pozeráť na to, ako ona vo vzťahu funguje. Báł sa, že dcéru neuvidí, takže nepovedal ani slovo, aby odišla. Odišla preto lebo jej to navrhli jeho rodičia a chceli sa s ňou dohodnúť za vysporiadanie domu, ale ona stále chcela vysokú sumu, a preto boli nútený podať na súd kvôli vysporiadaniu, ale z domu odišla dobrovoľne. Nevšimol si po pôrode na nej žiadne zmeny. V lete nosila kraťasy, sukne. Keď bolo horúcu mala dvojdielne plavky, v ktorých aj kosila, aby sa opálila. Rodičia majú v záhrade bazén, kde trávili v lete dni kúpaním a opaľovaním sa. Na

Silvestra 2012 poškodenú nenapadol. Boli na jednom byte pri kamarátovi. Keďže bola zima a ľad, keď vyšla z bytovky, tak sa šmykla a zlomila si alebo vyklbila jeden prst. Išiel s ňou na pohotovosť, kde jej to ošetrili a svedkom toho je aj svedok uvedený v zápisnici.

Súd na hlavnom pojednávaní prehral videozáznam z výpovede svedkyne poškodenej Nikoly Žiakovej z prípravného konania zo dňa 25. 10. 2019, z ktorého zistil, že na Silvestra 2012 jej malo byť spôsobené zranenie (vyklbenie palca) zo strany obžalovaného, čo sa malo stať v chodbe bytu na T. ulici v W.. Svedkom incidentu nebol nikto, nakoľko bolo niečo po polnoci. To že sa mala šmyknúť na schode a spadnúť čoho svedkom mal byť p. F., poškodená uviedla, že na žiadnom schode nespadla, nakoľko bola triezva a nemala ako spadnúť. Poškodená uviedla, že po urážkach obžalovaného na jej výzor mala pocit menejcennosti. Správanie obžalovaného malo vplyv na jej štýl obliekania, nenosila obťahnuté veci, hanbila sa za svoju postavu. Na verejné kúpaliská nechodili, väčšinou boli u jeho rodičov na chate, sem tam išla do bazéna. Buď mala nejaké kraťasy alebo mala možno aj plavky. Keď mala ich dcéra 2-2,5 roka nastúpila do práce a z práce sem tam išli aj von, a obžalovanému sa to nepáčilo, lebo dcéru nechcel strážiť a jej povedal, že ako matka sa má starať o dieťa a nie behať po vonku. S kolegyňami bola 3-4 krát vonku a robila tam skoro 2 roky. Bola tam maximálne do desiatej, jedenástej, lebo vedela že malá určite nebude spať. Keď sa vrátila tak je vulgárne vynadal a to bolo asi tak všetko. Hádky ohľadom tzv. „vypisovačiek“ vyvolával svojím konaním samozrejme obžalovaný, a keďže na to prišla, tak nasledovala otázka čo to má znamenať a tým všetkým začala hádka. Reagovala zvýšeným tónom hlasu, nakoľko bola naňho nahnevaná. Keď bol pod vplyvom alkoholu tak nereagoval prakticky vôbec, lebo to bolo keď bol na mol. Ale keď mal len vypité, tak začal samozrejme útočiť, nadávať jej, ponižovať. Na otázku či sa jednalo o vulgarizmy z oboch strán poškodená uviedla, že sa to tak dá povedať, že áno. Na verejnosti k hádkam nedohádalo, len v dome. Zámerne obžalovaného nenapadla, len tým že sa už bránila. To že ona začala s fyzickými útokmi a obžalovaný sa mal len brániť tým že jej chytal ruky, následkom čoho mala modriny, nie je pravda. Vie že jej notebook spadol na zem, ale žeby ho naschvál rozbila, tak o tom nevie. Obžalovaného podporovala v jeho abstinencii. Nepije a nepila v jeho prítomnosti, takže si myslí, že už len tým. Nie je pravda, že by v prvý deň po liečbe pred ním vypila fľašu vína. Ohľadne videa uviedla, že ju totálne nervovo vyprovokoval, a to je zaznamenané na tom videu. Natáčal si ju vkuse v takejto súvislosti, že si potreboval natočiť video, aby sa mohol tým ohradzovať v nejakej takejto situácii. Nestalo sa že by obžalovanému vymazávala nejaké takéto videá z telefónu. Mala možnosť zbaliť sa a odísť, ale pod podmienkou, že mu nechá dcéru.

Svedkyňa D. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je priateľka W. brata T.O. B.. S poškodenou bola v dobrom vzťahu kým bola s Richardom, ale ako sa rozišli, tak sa ich kontakty prerušili. Na začiatok je asi dôležité povedať, že neboli často s nimi v kontakte, skôr na rodinných oslavách a tak, ale nikdy nepociťovala, že by bolo niečo v neporiadku. Stretávali sa skoro každý víkend, cez týždeň ani nie. S poškodenou vychádzala dobre. Stretávali sa aj pomimo rodinných akcií. Boli časy, keď strážila ich dcérku, lebo poškodená si robila školu a nechávala jej malú aj celé dni. Malá nemala ani rok. Všetci vedia, že W. má problém s alkoholom a možno aj kvôli tomu mala poškodená niekedy zlú náladu, ale nikdy nezažila alebo nebolo vidno, že by tam bol nejaký problém. Alebo keď bolo vidno na nej, že má zlú náladu, tak sa nechcela zveriť. Povedala jej raz, že našla v jeho mobile nejaké správy ale iné nie. Nepamätala si, že by sa pred ňou hádali. Vie len o probléme, že mu našla tie správy. Všimla si, že poškodená po pôrode možno troška pribrala, ale to je prirodzené, nebola svedkom, že by jej to obžalovaný vyčítal. Po pôrode aj chodila v takých obťahnutých veciach, takže nemala s tým asi žiadny problém. Čo sa týka povahových vlastností obžalovaného v tej dobe, tak vždy bol taký tvárny, nebol konfliktný ani nie je doteraz. Nezažila, že by bol arogantný alebo agresívny. R. bola vždy taká ráznejšia a striktnejšia aj bolo vidno, že keď zavelila malej, tak bolo vidno, že malá má rešpekt možno aj strach. Keď ich má porovnať tak R. bola taká tá hlava toho všetkého. Obžalovaný sa nesprával ku poškodenej vulgárne. Správal sa ku nej tak prirodzene. Obžalovaného nevidela pod vplyvom alkoholu, vie, že sa liečil. Myslí si, že mal s poškodenou dobrý vzťah na to, že by jej povedala, že ju niekto týra, keby to tak bolo, keďže jej strážila nie ani ročnú dcéru, tak jej asi verila. Bola to dlhá doba, čo boli oni spolu a pozná ju dosť na to, že keby jej obžalovaný ubližuje, tak by to riešila. Nie je ten človek, čo si nechá skákať po hlave. A keď u nej nastane pretlak emócií, tak to všetci videli na nej. Nebola svedkom toho, že by jej obžalovaný niečo zakazoval ako napr. ísť za rodinou alebo za kamarátkami. Ona, keď chcela ísť aj niekde von a on bol v práci, tak vedela si zariadiť opatrovanie o malú a išla von. Chodila von s kamoškami. Jej mama býva v zahraničí, takže tam bol obmedzený kontakt a s otcom nevie. Na poškodenej nevidela žiadne zranenia. Keď bola u nich, tak nevidela nič rozbité. Pred pôrodom ju videla v plavkách a po pôrode si nespomína, ale ona vždy vravela, že nemá rada slnko, skôr sa tak stránila. Vždy nosila také obťahnutejšie veci.

Kraťasy v lete nosila, sukne nie lebo nie je sukňový typ. V čase, keď bola v Revúckom kine premiéra filmu 50tka, tak tam bola s kamoškami a vtedy tam bola aj Nika s terajším priateľom a keď sa chcela s ňou rozprávať, tak sa jej tak stránila. Keď bol Rišo na liečení, tak sa náhodou s Nikou stretla na ulici, bola s malou a W. mamou a ju poprosila, či ju vie odvieť na Prednú Horu za W. lebo potrebuje platobnú kartu. Tak ju odviezla vbehla len dnu do ústavu a vyšla s kartou. Obžalovaný keď sa blížili dni nástupu na jeho liečenie v decembri, tak nenastúpil lebo povedala, že by sa za neho hanbila. Keď prišiel z tej liečby, tak ona ho privítala nie je veľmi milo a otvorila si fľašu vína.

Svedok K. H. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sú susedia - kamaráti. Poškodenú pozná tiež ako susedku - kamarátku a nemá s ňou ani v súčasnosti problém. Na otázky prokurátora svedok uviedol, že vychádzali spolu dobre, keď aj grilovali. Ich vzťah bol zo začiatku v pohode a potom tam boli hádky. Nika bola väčšinou tá, ktorá kričala a bola taká, že niečo robil, išla za ním a choď toto a toto. Raz videl, že mu dala takú facku, že stiahol zo sebou aj záclonu. Zvykli sa hádať aj na dvore, to bolo počuť ako R. kričí na W.. W., J. W. sedel na terase, tak počul, že R. niečo hádzala z kuchynskej linky a kričala na neho niečo. Tie hádky neboli od začiatku, ale až neskôr. On kosil a ona prišla za ním, že treba aj toto a toto a on jej povedal, že dokosí a pôjde a ona mu, že nie už aj treba ísť. Potom raz počul ako sa hádali, že niekto niekomu dal facku a Rišo potom nosil okuliare čierne a sa ho svedok pýtal, že čo sa stalo, tak mu obžalovaný ukázal monokel. S maličkou vychádzali obidvaja dobre, obaja sa jej venovali, fungovali v pohode. S tou fackou sa stalo predtým ako sa rozišli. Rišo, keď si vypil, tak sedel, spal. V ich vzťahu bola Nika dominantnejšia, výbušnejšia, bol nie raz svedkom, že skríkla bez príčiny. Keby jej niekto ubližoval, tak ona by sa tomu postavila, či už verbálnym alebo fyzickým útokom. V lete nosila krátke nohavice, tielko, aj v plavkách dvojdielných chodila.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka Q. H., ktorý uviedol, že obžalovaný je jeho sused a poškodená mu bola predtým suseda. Počul nejaké hádky, ale nevie ani o čom, viac kričala Nika ako W.. Bolo to dosť časté, tak to neriešil. Raz videl alebo vyzeralo to tak, že Nika dala facku W.. Skôr to bolo, že sa sem tam hádali a potom to bolo častejšie aj na dennom poriadku. Pár krát ho videl pod vplyvom, ale bol vtedy kľudný, nevystrájal. R. pod vplyvom nevidel, u nich vypila pohár vína, keď bola.

Svedkyňa K.. S. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej syn. Z jej pohľadu ich vzťah fungoval ako bežná mladá rodina, ale zobrali si na seba veľké bremeno hypotéky, lebo chceli sami bývať. Keď mala E. rok, tak sa odsťahovali do domu. Boli to dvaja mladí ľudia, ktorí sa dali na takúto cestu výchovy dieťaťa a splácanie dlhov, ale keď sa dalo, tak im pomohla s malou. Mohli sa pohádať, ale také bežné hádky to boli. Keď si obžalovaný vypil, tak v počiatku sa snažila Nika to chápať. Potom videli, že je tam problém, ale pozde si to všimli a možno to už poškodená nedokázala uniesť. Vtedy jej to došlo, že je závislý, keď prišiel o robotu. Raz prišla k nim z práce, bol opitý, ale bol pasívny a spal na dlážke v spodnom prádle. On sám povedal, že chce sa liečiť ale R. sa vyhrážala, že od neho odíde ak sa pôjde liečiť. Nezvládol to, prepustili ho z práce a potom až išiel na liečenie. S Nikou boli na brigáde v Taliansku v septembri 2018 po tom liečení, ale bolo evidentné, že spolu už nemôžu byť, tiež to nedopadlo dobre. Nika jej nikdy nevolala, že Rišo pije a nevie si s ním rady. Raz boli u nich s manželom a vtedy povedala, že je opitý alebo že má vypité. Nastahovali sa k nim do domu, keď videli, že je to fakt zlé a potrebovali vedieť čo sa deje. Potrebovali mať predstavu, či je to fakt také zlé alebo sa dá niečo s tým robiť. Boli len dole v dome a išli tam len pozorovať, či potrebujú pomôcť lebo videli, že po tom liečení potrebuje ešte niečo viac, podporu. Na liečení bol Richard po tom ešte dvakrát, takže celkovo bol na liečení trikrát. Na poškodenej oblečaní pred a po pôrode nevidela žiadne zmeny. Chodila vkusne oblečená ako mladí ľudia (tričká, legíny, šortky). Videla ju možno raz v plavkách, keď sa boli u nich kúpať. Nezažila, že by jej Rišo zakazoval sa stretávať s kamarátkami alebo s rodinou. Mala kamarátky aj z Pepca, kde robila, s ktorými chodila aj von. Ona bola dosť dominantná v ich vzťahu. Keď sa vrátili z Talianska a toto prehrmelo, tak prišla nazad ku Rišovi. Mohla ísť aj ku otcovi do Jelšavy asi, ale išla k Rišovi. Málo udržiavala vzťahy so svojimi príbuznými. Aj keď mala oslavu svojho jubilea, tak jej blahoželali len oni, nikto z jej rodiny. Vtedy, keď sa Rišo liečil, tak sa začala poškodená inak správať, možno si budovala už nový vzťah a nemala záujem byť s Rišom a keby aj mala s W. problémy, že by jej on nejakým spôsobom ubližoval, tak ona by sa postavila proti nemu, ona bola v ich vzťahu tá dominantnejšia.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka T. B., ktorý uviedol, že obžalovaný je jeho brat a s poškodenou od septembra 2018 nemá žiadny vzťah. S obžalovaným a poškodenou fungoval veľmi dobre, komunikoval s oboma, keď sa ich opýtal ako sa majú, odpoveď bola stále fajn. Nezaregistroval

žiadny problém až do septembra 2018, kedy spúšťačom zlých vzťahov bola jej vidina hodnoty domu a čo z toho domu môže ona dostať, pričom jej opora v tomto bol p. J., ktorý mal vykonštruované informácie iba zo strany R., ktoré boli nepravdivé. Rišo mal problém s alkoholom, berie nejaké lieky na to. Jeho priateľka išla po E. do škôlky a strážila ju aj dlhšie, takže bola zo strany poškodenej voči nim dôvera. V tom čase, keď sa oni vracali z Talianska, bol svedok u otca na záhrade a počul z telefónu, ako obžalovanému Nikola ľahala volant, kričala, škriabala ho. Keď sa obžalovaný vrátil z Talianska, bol psychicky zruinovaný, doškriabaný. Nikolu zo začiatku poznal ako skromné tiché dievča, telefonovali si na narodeniny, stretávali sa na spoločných rodinných oslavách. Potom na svedka podala podnet na ZVJS, lebo išiel po práci medzi 15-16 hod. na bicykli a videl ju na malej zastávke a sa pozdravil E. a ona mu povedala, že je opitý, on na to nereagoval a podal aj trestné oznámenie za ohováranie. Po hodine mu volal p. J. a upozornil ho, aby R. neotravoval. To bolo v júni 2020. Koľko razy išiel aj so synom a poškodenú stretli s E., tak ju tak ľahala od nich, čo mu trhalo srdce, lebo jeho syn má E. rád. Obliekala sa normálne ako sa v tom čase 23 ročné dievčatá obliekali. V plavkách ju videl po pôrode u nich na záhrade. Po pôrode sa podľa neho každá zmení, ale ona bola vždy taká štíhlejšia. Stále nerozumie prečo ona s ním nekomunikuje, nikdy jej neublížil a mrzí ho to skrz E.. Nevie o tom, že jej Rišo bránil chodiť s kamarátkami alebo ísť s rodinou, aj on ju stretol vonku.

Z výpovede svedka D. Ž. z prípravného konania súd zistil, že je otcom poškodenej a sprostredkovane od dcéry sa dozvedel, že W. B. ju celé roky týral, bil ju a arogantne sa ku nej správal. O týchto veciach poškodená nikomu nepovedala, ani jemu ani jej matke až do času, keď boli na brigáde v Taliansku, kedy všetko prepuklo. Ihneď ako sa toto dozvedel, išiel na políciu a podal na W. B. oznámenie. Toto všetko má sprostredkovane od dcéry, lebo osobne o ničom nevedel. Čo sa týka toho Talianska, Nikola mala byť napadnutá po ceste domov, pričom jej mal Richard udrieť päšťou do tváre a vyhodiť jej mobil z auta. Toto sa dozvedel od dcéry Nikoly cez telefonát, keď už bola v Čechách u jej mamy. Dohodli sa, že z Čiech príde rovno domov ku nemu, no ale ona išla za malou, teda jej dcérou E. do rodinného domu, ktorý mali spolu s Richardom. Niekoľko dní po jej príchode domov sa dozvedel od manželky, že dcéra je niekde zavretá v izbe a že tam plače, pričom ju tam psychicky týrajú rodičia obžalovaného ako aj samotný W. B.. R. bola nútená odísť z toho domu, nakoľko to tam už nezvládla a potom jeho dcéra prišla bývať k nemu aj so svojou dcérou E., kde bývajú až po súčasnosť. Od tej brigády v Taliansku sa postupne dozvedel o jej živote, pričom mu povedala, že od začiatku ju W. B. psychicky týral, napádal a bolo jedno, či je pod vplyvom alkoholu alebo nie. Taktiež mu hovorila o zlomenom prste, buchnátoch, kopancoch, vulgarizmoch a nadávkach, ktoré musela počas vzťahu s W. B. znášať. Čo sa týka jeho vzťahu s Richardom, tak on ani manželka sa do ich vzťahu nestarali, málo sa navštevovali, čo sa týka fungovania ich domácností, tak dcéra Nikola bola na materskej a Richard chodil do práce ako policajt v Jelšave. Od polície ho prepustili z dôvodu požívania alkoholických nápojov. Jeho dcéru a Richarda s manželkou navštevovali minimálne, viac-menej chodila na návštevy dcéra k nim. Podľa neho sa snažil obžalovaný k poškodenej u dcéry E. správať slušne, avšak väčšinou bol v práci alebo niekde okolo domu. Svedok nebol prítomný pri ich hádkach, lebo si to riešili v súkromí. O ich hádkach a nezhodách vedel len od R., ale nevedel, že dochádza aj k fyzickým útokom zo strany W..

Z výpovede svedka N.. S. C., druhá poškodenej, z prípravného konania súd zistil, že R. Ž. osobne pozná, pozná ju 3 roky, boli v minulosti kolegovia. Vie, že žila so spoločnej domácnosti s W. B., a to 7 rokov. Od Nikoly vedel, že ju mal fyzicky napádať W. B. a mal ju týrať aj fyzickým a psychickým spôsobom. V čase keď ešte boli kolegovia, tak prišla do práce s veľkou modrinou, ktorú jej podľa jej slov spôsobil W. B., bolo to v roku 2016. R. Ž. sa mu často krát sťažovala, že menovaný nadmerne požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých dochádzal k týmto predmetným činom. Najväčšie napadnutie R. Ž. W. B., ktoré mu je známe z minulého roka bolo, keď sa vracali zo zberu jabĺk z Talianska, pričom menovaný udrhel do nosa - rozbil jej nos, čo dokazuje aj fotografia, ktorú mu R. Ž. ukázala. Sprostredkovane vie, že menovaný Nikolu fyzicky napádal spôsobom, ktorým boli facky, údery a aj kopanec. Toto sa malo odohrať v rodinnom dome. Dôvod jeho konania nebol zrejмый, od poškodenej vie, že W. B. bol pri týchto skutkoch často krát pod vplyvom alkoholu. Psychické napádanie prebiehali tým spôsobom, že to boli vulgarizmy.

Z výpovede svedka X.. K. C. z prípravného konania súd zistil, že nie je v žiadnom príbuzenskom pomere k obžalovanému ani k poškodenej. Obžalovaného prvýkrát stretol asi mesiac dozadu 2019, prišiel za ním do práce na K.Ý. Ú. C. W. a pýtal sa ho, či ho pozná, či pozná nejakú ženu Ž.Ú. a potom sa ho spýtal ohľadom jeho syna, že či vie o tom, že jeho syn sa mal stretávať s touto pani Žiakovou, na čo svedok povedal, že on nepozná túto ženu a že nemá žiadnu informáciu o tom, že by sa títo dvaja, teda jeho syn s touto slečnou mali stretávať.

Z výpovede svedka O. Z. z prípravného konania súd zistil, že je kamarátka W. B., pozná ho dlho od detstva a asi 2 roky dozadu cca od 2017 ju Nikola upodozrievala, že má vzťah s W., pričom toto pravda nebola. Túto skutočnosť sa dozvedela od poškodenej, nakoľko jej v tejto súvislosti aj volala aj písala viackrát. Písala jej rôzne nadávky, že to obaja oľutujú, že ju preklína a pod., používala aj samé vulgarizmy. Tak isto aj na W. bolo veľa vulgarizmov. Svedkyňa sa jej snažila vysvetliť, že s jej chlapom nič nemá, Nikola však o to nemala záujem. Potom po nejakom čase jej začala opäť písať tento istý obsah, aj jej volala a raz, keď W. bol v práci, tak sa zastavil na cigaretu a svedkyňa si všimla, že má obžalovaný monokel, spýtala sa ho čo to má a on jej povedal, že mu to urobila Nikola, že ako vychádzal zo sprchovacieho kúta, tak mu ona jednu vrazila. Následne na to ju zase telefonicky kontaktovala R. a sa jej pri tej príležitosti spýtala, že prečo napadla W. na čo ona povedala, že mala nervy. Toto bolo v lete asi august 2017. Rišo jej stále počas ich vzťahu hovoril, že mu stále kontroluje a chodí Nikola do jeho mobilu, mala mu rozbiť jeden telefón a aj notebook, ale prečo nevie. Z toho ako sa Nikola správala aj voči nej, ako jej písala a ako jej telefonovala a aj z toho, čo jej porozprával o ich vzťahu Rišo, nadobudla taký pocit, že Nikola chcela, aby Rišo vyzeral zle pred ostatnými, že on je ako keby dávkym vinníkom vo vzťahu. Aj pri rozprávaní sa s W., tento nikdy pred ňou škaredo nepovedal na Nikolu, ani ju neurážal.

Z výpovede svedka D. O. z prípravného konania súd zistil, že je príbuzenským pomere k poškodenej a vzhľadom k uvedenému využil právo nevypovedať podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku. Nebol nikým ovplyvňovaný, navádzaný na výpoveď.

Z výpovede svedka Q. S. z prípravného konania súd zistil, že o ich vzťahu nič nevie, nakoľko si s Nikou o vzťahoch o súkromí nehovorili. Aj keď bola u nich na návšteve v ich rodinnom dome, tak si na ich vzťahu nič zvláštne nevšimla, ani to, či by R. či už doma alebo v práci mala nejaké modriny alebo iné zranenia, ktoré by mohla mať od toho, že by ju W. zbil. Občas chodili vonku spolu, ako kolegyne, ako sa dalo, ako sa dohodli, veľakrát sa stalo, že aj s nimi vonka nešla, lebo R. má už aj dieťa. Ak sa R. medzi rečou medzi kolegyňami a pred ňou zmienila o vzťahu s Rišom, tak len tak vo všeobecnosti, že sa pre niečo pohádali, ale nič iné nehovorila v tom slova zmysle, že by ju zbil, alebo že by ju týral, že by ju nejako ponižoval alebo jej vulgárne nadával, alebo by sa jej vysmieval, boli to bežné veci, nezhody medzi partnermi. Nikdy nebola svedkom toho, že by W. pred ňou R. nejako ponižil, vysmieval sa jej, nadával jej. Zvykli sa aj navštevovať tak, že ako kolegyne prišli k Nike domov do rodinného domu a čo si pamätá, tak W. v týchto situáciách bol v pohode, opil sa a išiel spať, nevystrájal, nič nerobil. Poškodená jej nehovorila to, že by jej tieto krivky (väčší zadok a boky) na oči vyhadzoval W., R. si bola vedomá, že má väčší zadok, boky, ale nejakto neriešila. S Rišom nemá žiadnu negatívnu skúsenosť, ani si nepamätá, že by bol agresor, že by bol agresívny, keď u nich boli tak nebol taký, že by vystrájal, kričal. Chodila pekne oblečená raz mala krátke sukne, nohavice, raz dlhé sukne, nohavice, nejakto sa nezahaľovala. Poškodená je kus temperamentnej povahy, tak by ho okríkla a určite by si to nenechala ak by ju mal týrať alebo inak jej ubližovať.

Z výpovede svedka E. Č. z prípravného konania súd zistil, že je sesternicou obžalovaného. Problém bol v tom, že obžalovaný pil, ale na druhej strane uviedla, že to poškodenej nevadilo, pretože neraz bol opitý, keď boli u nich a ona si len z neho robila srandu, teda nerobila žiadne scény, že jej to vadí. Svedkyňa sa stretávala s obžalovaným a poškodenou v priemere raz do roka, ale od 01/2018 bola častejšie s nimi v kontakte. Poškodenú brala ako rodinu a rozprávali sa spolu otvorene. Zvykla sa jej posťažovať, že obžalovaný zas pije namiesto toho, aby ich zobral na výlet. Bola svedkom jedného incidentu, keď bol obžalovaný opitý, zvonil mu telefón, poškodená ho zdvihla, volala nejaká žena, a Nikola začala na Riša kričať kto to je, či to je jeho milenka, nastala riadna zvada. Obžalovaný bol vtedy v pivnici a poškodená tam za ním dobehla. Rišo bol vtedy krotký, mal vypité. Rišo keď bol opitý tak sa kymásal, ale nebol agresívny. U nich to bolo vždy tak, že kým bol obžalovaný triezvy, tak u nich to bolo v pohode, keď bol opitý, on väčšinou zaspal. Raz sa stalo, že keď šli k nim na návštevu, tak počuli z ich domu opäť hádku tak sa otočili a nešli tam. Rišo o Nikole vždy len pekne hovoril. Rišo pred nimi nikdy na Nikolu sa nesťažoval ani iným spôsobom verbálne neútočil, fyzicky už vôbec nie. Počas celej doby ich vzťahu na Nikole nikdy na jej tele nevidela žiadne zranenia, modriny. Poškodená sa nesťažovala, žeby ju obžalovaný nechcel nikam púšťať.

Z výpovede svedka K. Ž., matky poškodenej, z prípravného konania súd zistil, že nikdy sa jej dcéra nezdôverila, že ju W. týra. Počas ich vzťahu sa jej len zdôverovala a sťažovala sa, že si vypisuje s nejakými ženskými. Raz prišla Nika k nim domov, v tom čase do Jelšavy, nevie presne ktorý rok to bol a

mala ruku v sadre. Ďalší rok mala zas prst buď v sadre alebo dlahe a keď sa jej pýtala, čo sa stalo, tak povedala, že spadla. To čo sa dialo v ich vzťahu sa dozvedela až minulý rok asi v októbri 2018, keď prišla dcéra z Talianska. Ohľadne tej ruky a palca sa jej dcéra zdôverila, že aj to jej spôsobil obžalovaný. Mal jej aj vulgárne nadávať, že z akej rodiny pochádza, stále jej hovoril, že má strie, že nech so sebou niečo robí. Cestou z Talianska jej Nika volala celá vystrašená a uplakaná, čo sa robí v aute, že museli pár dní pred odchodom, čo boli na zbere jabĺk odísť skôr kvôli tomu, že gazda obžalovaného vyhodil kvôli nadmernému pitiu, agresivite, ktorá tam stúpala voči Nike, takže ju tam mal mlátiť na takých miestach, na ktorých to nemalo byť vidieť, aby to nevideli ich parťáci, ale oni videli, ako sa k nej on správa vulgárne, jej nadával celú dobu. Takže ona jej stále volala počas tej cesty, skúšala sa Nike dovolať, len jej to nebrala telefón a vlastne sa dozvedela od Niky, že jej vytrhol mobil z ruky a vyhodil ho počas jazdy na diaľnici za zábradlie, pričom aj zastavil na tej diaľnici, tak si Nika šla po ten mobil. Počas toho, ako Nika telefonovala s ňou, tak telefonovala aj s E. B. (otcom W. B.), aby ho ukludňovali, aby sa aspoň dostali v poriadku domov. Na letisku sa s W. B. nestrela, pretože on Niku vyložil pri letisku a odišiel preč. Keď videli dcéru, bola celá vystresovaná, plakala, bola celá od krvi, ktorú mala na tričku a tvár mala celú od krvi, mala celú tvár opuchnutú, čo mala mať od tej rany, čo jej mal dať W. B. v aute, čo nevidela, ale to jej povedala dcéra o tom údere. Naliehala na ňu, že idú hneď na pohotovosť v Bratislave, na čo R. namietala, že ona nejde nikam. Videla modriny, mala ich všade po rukách a stehnách, tvár mala celú opuchnutú, ale k lekárovi odmietla ísť. Od tej doby boli s ňou v kontakte skoro každý deň. O tomto sa potom dozvedel aj jej exmanžel D. Ž., tak on podal na Riša trestné oznámenie. Stále vypisovala ako ju tam uráža, ale že to nebol len obžalovaný, ale aj jeho rodičia. Keď sa Niky predtým pýtala, či jej Rišo aj inak ubližuje, teda či fyzicky alebo psychicky, Nika vždy povedala, že nie, že takto jej neubližuje.

Z výpovede svedka K. J., z prípravného konania súd zistil, že je priateľom matky R. Ž., T.S.. K. Ž., s ktorou žije v jednej domácnosti v Čechách. Nikola nežila s nimi v jednej domácnosti, ale zhruba od roku 2018 od leta ich začala navštevovať častejšie. Zo začiatku sa mu Nikola nezdôverovala ani nehovorila nejaké súkromné záležitosti, ale postupom času, keď aj začali narastať nejaké problémy, čo bolo od roku 2018, tak aj pred ním sa zdôverila s týmito problémami, ktoré riešili ako rodina. Dňa 16.03.2019 mu telefonoval obžalovaný a vyhrážal sa mu zabitím a utopením, takže jeho vzťah nemôže byť k nemu nejaký priateľský. Nebol priamym svedkom nejakého týrania zo strany Richarda voči Nikole, a taktiež nemá vedomosť o tom, že by Nikola týrala alebo bila, ponižovala Riša. Svedok bol iniciátorom toho, že písal podnet na stránky pre týrané osoby, pretože na jeseň 2018 po brigáde v Taliansku, keď sa Nikola vrátila od nich do svojho domu v Revúcej, tak vedeli od Nikoly, že situácia sa zhoršuje, a to jednak zo strany W. B., že jeho agresivita sa neustále zväčšuje, výčitky sú väčšie. Nikola im povedala, že neustále jej buď posielal sms-ky alebo nejakým spôsobom sa snaží ju ovplyvňovať napr. tým, že od nej vyžadoval, aby jej otec Branislav Žiak stiahol trestné oznámenie na neho, ktoré podal po ich príchode z Talianska, keď sa dozvedel, že Nikolu Rišo napadol. Od Nikoly vie, že v ich vzťahu bolo aj ponižovanie zo strany Riša, pričom Nikola mu hovorila, že jej Rišo vyčítal, že má nadváhu a že by mala so sebou niečo robiť. Ďalej hovorila, že v prípade, ak prišlo k nejakým fyzickým útokom, tak ju vždy udrel tak, aby to nebolo vidieť. Taktiež neustále mal narážať podľa vyjadrení Nikoly na jej rodinu, že ich podceňoval, že jej rodičia sú poloviční Cigáni.

Z výpovede svedka T. Š. z prípravného konania súd zistil, že Richarda a Nikolu pozná len z brigády z Talianska, kde bol v septembri 2018. Prvý týždeň registroval, že Nikola a Rišo mali medzi sebou len nejaké slovné narážky, ale potom, druhý týždeň sa začali medzi sebou hádať, dosť veľa hádok registroval, a to aj počas pracovnej doby pri práci v sade. Každému to liezlo na nervy. Rišo sa hádal aj s gazdom, bol priečny, no a potom došla aj gazdova žena, celá ich rodina to riešila, nedalo sa spať, bordel tam robil, no a tých posledných pár dní to bolo tak, že gazda Riša vyhodil a Rišo býval na parkovisku v aute. Nikola s Rišom odišli odtiaľ v stredu, teda o dva dni skôr ako ostatný. Osobne nevidel žiadne ataky, bitky, že by Rišo napadol Nikolu, ale bolo počuť veľa nadávok a krik. Bolo vidieť, že Rišo je opitý. Nikole stále niečo vyčítal a Nikola mu stále hovorila to svoje, išlo to dookola. Nielen on im dohovárал, ale dohovárali im aj ostatní brigádnic, každému to liezlo na nervy, obťažovalo ich to hlavne na ubytovni. Aj sa Nikoly pýtali, či sa jej dačo stalo aj vážnejšie, teda či ju Rišo udrel, zbil, pričom Nikola povedala, že nie. Na Nikole si nevšimol žiadne zranenia, ani modriny a ako uviedol ani ona sa mu nestťažovala na žiadne zranenia bolesti.

Z výpovede svedka R. K. H. z prípravného konania súd zistil, že obžalovaného spoznal, keď nastúpil do policajného zboru. Nenavštevovali sa, len raz bol u nich doma, keď Rišo oslavoval narodeniny 2-3 roky dozadu. Počas doby, čo bol na tejto oslave, nedošlo k žiadnemu incidentu. Rišo a Nikola sa správali

ako pár, teda sa nehádali, nebili, vychádzali spolu. Nezdalo sa mu na tejto oslave, že by bol Rišo nejak o pitý, teda správal sa slušne, dodržiaval sa aj nočný klud. Raz pri nástupe do služby prišiel obžalovaný s monoklom pod okom, pričom mu povedal, že mu to spôsobila dcéra, ako si k nim ľahla do postele, vraj ho nechtiac kopla buď rukou alebo nohou počas spánku..

Z výpovede svedka N. Q. Q. z prípravného konania súd zistil, že s Richardom boli kolegovia na OO PZ Jelšava. Počas doby, čo bol Richard príslušník PZ, tak keď mal nejaké oslavy, tak ho pozval na oslavu. Počas týchto osláv sa oni dvaja k sebe správali ako bežný pár, pričom nebol svedkom žiadnych ich hádok, žiadnych incidentov. Na iných oslavách čo bol a Rišo mal vypité, tak neregistroval, a teda ani nebol svedkom toho, že by sa Rišo správal agresívne ani voči Nikole ani iným osobám na oslave. Nikdy nebol svedkom zlého správania sa Riša voči Nikole a ani Nikoly voči Rišovi. Dozvedel sa len toľko, že Rišo mal byť na protialkoholickom liečení, počas ktorého ona mala od neho odísť. Na Nikole si nevšimol nejaké zranenia a na Rišovi raz, keď prišiel na nočnú a mal podliatinu na oku, ale nevie ktorom.

Z výpovede svedka N. D. z prípravného konania súd zistil, že R. Ž. pozná od minulého roka z Talianska, poznám ju cca dokopy 20 dni, kde boli na brigáde. Richarda pozná dlhšie, nakoľko vyrastali spolu a boli aj spolužiaci. On je normálny, priateľský, nevie aký je doma, keď s ňou žil, ale s ním vychádza dobre aj na jablkách. Krivé slovo na neho povedať nemôže. Za ten čas, čo boli na brigáde v roku 2017 nebol svedkom žiadneho ich konfliktu. Nepočul, že by sa vtedy hádali, kričali po sebe, nadávali si. Taktiež si na nich nevšimol žiadne zranenia, ani na Nikole a ani na Rišovi. Nikola sa nesťažovala na Riša a ani Rišo na Nikolu. Na brigáde v Taliansku v roku 2018 v septembri, boli opäť Nikola s Rišom na tejto brigáde, mali sami izbu ako pár. Na tejto brigáde sa furt hádali, bolo vidno, že to medzi nimi nefunguje. Ona vykrikovala Rišovi, že má kurvy, Rišo zas jej, že ona sa po nociach kurví, kým on je s malou doma a ona príde len ráno. Rišo mu aj povedal, že on je aj dva tri dni sám s malou a Nikola chodí vonku s kamarátkami. Počas hádok si aj vulgárne nadávali, ale nebol svedkom toho, že by sa Nikola s Rišom pred nimi pobili. Na Nikole nevidel žiadne zranenia, len videl jednu modrinu ruky (vnútorná strana v okolí zápästia). Rišo zas mal dodrvenú celú tvar, ako keby ňou ryl zem, pričom vykrikoval, že Nikola ho strčila. Riša videl opitého, ale to bolo už vtedy, keď ho farmár vyhodil, vtedy spal v aute.

Z výpovede svedka S. D. z prípravného konania súd zistil, že s Nikolou a Rišom zoznámil len minulý rok 2018 v septembri, kedy spoločne cestovali na brigádu do Talianska. Zo začiatku sa rozprávali Nikola s Rišom normálne. Po nejakom čase sa začali hádať, ale vnímal to ako bežné hádky. Po zas nejakom čase sa začali hádať už vážnejšie. Vykrikovali si navzájom, Nikola Rišovi že spáva s Cigánkami a Rišo jej, že ona spáva taktiež s inými. Potom jej Rišo vykrikoval, že on sa stará o malú a že ona sa furt len po večeroch fláka s kamarátkami, ale že s kamarátkami nie je, ale sa kurví. Nikola potom mala ukazovať Rišovi nejaké sms-ky, ktoré jej mal vypisovať ten jej terajší priateľ, ktorý jej mal písať, že za ňou cestuje tam do Talianska, na čo Rišo sa na to nahneval a začali sa zase hádať. Registroval to tak, že hlavne Nikola vyvoláva hádky, ktorá Riša provokovala tým jej novým priateľom a on potom takto reagoval. Na Rišovi alebo Nikole si nevšimol nijaké zranenia. Nikola raz pri večeri, ukázala na ruke modriny s tým, že jej to mal urobiť Rišo. Nepovedala však ako jej ich mal spôsobiť, len povedala „pozrite sa, aké mi zas modriny spravil.“ Ku koncu brigády raz ráno, keď sa chystali do toho sadu, tak si všimol na Rišovi, že má zošúchanú, odretú tvár.

Z výpovede svedka J. J. z prípravného konania súd zistil, že Nikolu ani Riša nepoznala do doby, kým sa nepresťahovali do rodinného domu a boli ich susedia. Zvykli sa navštevovať, pričom zvykli grilovať. Počas ich žitia v rodinnom dome začala na chvíľku pracovať R. aj v Pepcu, kde robí aj svedkyňa, teda Niku aj tam stretávala. Pripadali jej ako normálny pár, pričom v každom vzťahu sú aj nejaké konflikty. Keď sa stretávali tak nikdy medzi W. O. R. nedošlo k hádkam. Poškodená sa jej zdôverila len s tým, že Rišo si zvykol vypiť. To že by ju Richard týral, fyzicky napádal, vulgárne nadával alebo ponižoval, jej nikdy Nikola nehovorila. Keď prišla k nim, tak sa jej ich domácnosť zdala byť normálna. Všimla si keď grilovali u nich to, že má obžalovaný vypité. Avšak keď mal vypité tak sa nesprával zle, išiel domov. Rišo teda nebol agresívny, on jej stále pripadal byť kludný človek, nikdy ho nevidela nejak vystrájať keď mal vypité. Svedkyňa uviedla, že chodili aj s kolegyňami z práce vonka do kaviarne, zvykli sa stretnúť okolo 19:00 alebo 20:00 hod., boli vonku aj tri hodinky. Keď bývala vedľa nich, tak zvykli s Nikolou z týchto stretnutí chodiť spoločne domov. Započula z ich domu aj nejaké zvýšené hlasy, počula aj Nikolin aj Rišov hlas, pričom boli rovnocenné, ale obsahu hádok nevenovala pozornosť. Nikola jej zvykla len povedať, že sa hádali skrz ten alkohol. Poškodená je taká dominantná a asi bola aj počas vzťahu s Rišom. Domnieva sa, že doma si vedela dupnúť nohou, keď dačo chcela. Ona je taká, že si nenechá skákať po hlave.

Z výpovede svedka E. O. z prípravného konania súd zistil, že obžalovaný je bratranec jeho partnerky (Eva Čechová), a teda sa párkrát stretli pri rôznych rodinných stretnutiach alebo pri návštevách. Na začiatku ich vzťahu sa správali k sebe normálne, štandardne, teda sa nehádali, vychádzali spolu. To, že mali medzi sebou nejaké konflikty, dlho nevedel a ani to nevyozoroval z ich správania na týchto spoločných stretnutiach. Na jednej návšteve u nich doma, šiel s Richardom do pivnice a na to prišla Nikola za nimi a začala Richardovi nahnevane nadávať a podávala mu pri tom jeho mobilný telefón. Od svojej priateľky Evky sa dozvedel, že keď boli s Rišom v pivnici, tak mu zazvonil mobil, ktorý mal hore a volala mu nejaká žena. Nikola nadávala Rišovi v tom slova zmysle, že mu volá nejaká kurva a ešte mu povedala, že mu jednu prijebie. Rišo sa snažil Nikole kľudne vysvetliť, že to je nejaký prípad z práce, nejaké nedoriešené veci, na čo Nikola si šla len to svoje. Tam bol kameň úrazu aj to, že vtedy na tejto návšteve u nich, bol Rišo aj pod vplyvom alkoholu. Rišo, keď má vypité, tak ho vždy zažil takého, že bol kľudný, flegmatický, usmieval sa, kýval sa, nič nehovoril a nemal žiadne agresívne prejavy. To skôr videl tú agresiu zo strany Nikolky, táto agresia bola skôr verbálna, fyzická nie. V lete 2018 vyťahol Riša aj Nikolu na Teplý Vrch na kúpalisko, nakoľko sa chcel porozprávať s Rišom ako to vidí ohľadne jeho abstinencie. Na jazere boli cca. 6-7 hodín, od rána do večera, bol viac menej celú dobu s Rišom a ženy s deťmi boli spolu. Rišo ako vždy sa správal flegmaticky s úsmevom na tvári, svet gombička. Nikola bola v pohode v správaní sa k nim, ale voči Rišovi mala často ironické poznámky. Počas tohto výletu, vzhľadom k tomu, že boli pri vode, boli v plavkách, teda aj Rišo aj Nikola, pričom nebol svedkom a ani si nevšimol, že by niekomu z nich prekážalo, že sú v plavkách, nik v tejto súvislosti nič neriešil, ani to ako kto vyzerá, nik sa nikomu nevysmieval ako vyzerá, nik na nikoho nepoukazoval na nedostatky, nedokonalosti tela.

Z výpovede svedka E. R. z prípravného konania súd zistil, že pracuje ako učiteľka v škôlke, ktorú navštevovala aj E. B., a to v období od 02.09.2016 do 31.01.2019. Zmeny v správaní sa E. zaregistrovala v čase, keď mal byť jej ocko, W. B. R. liečení na Prednej Hore, ale E. hovorila, že je ocko v nemocnici. Vtedy správanie sa E. bolo také, že po príchode do škôlky ráno bola taká smutnejšia, ale v priebehu dňa bola opäť ako vždy veselá. Táto zmena v jej správaní trvala nie dlho, cca týždeň. Ďalšiu zmenu v správaní sa Emmky zaregistrovala v roku 2018, kedy jej rodičia boli na brigáde v Taliansku a Emmka bola u starých rodičov. Emmka po príchode do škôlky, resp. triedy bola chvíľku precitlivená, čo sa prejavilo tak, že sa k nej túlila, potrebovala objatie, telesný kontakt. Tretiu zmenu v správaní sa Emmky zaregistrovala začiatkom tohto roka v januári 2019, kedy Emmka prichádzala do škôlky, resp. triedy precitlivená a vyžadovala si opäť objatia. Zmena v správaní sa Emmky bola vyvolaná situáciou u nich v rodine, nakoľko v tomto období bol škôlkársky režim Emmky narušený, nakoľko do tejto doby Emmka chodievala do škôlky na celý deň a od 01/2019 buď nechodila do škôlky vôbec, alebo hneď po obede chodila pre ňu jej mama Nikola. Vzhľadom k tomuto bol aj narušený režim Emmky v škôlke, nakoľko matka R. Ž. od tejto doby chodila po dcéru do škôlky hneď po obede alebo ju do škôlky vôbec neprinášala, aby sa teda vyhla tomu, že po jej dcéru si príde buď otec alebo starí rodičia.

Súd vykonal dokazovanie aj výsluchom znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, K.. K. U., ktorého úlohou bolo vypracovať znalecký posudok a vyšetriť duševný stav u obžalovaného B. a poškodenej R. Ž..

U obžalovaného W. B. zistil, že obžalovaný trpí syndrómom závislosti od alkoholu, pričom v čase podania znaleckého posudku dňa 02. 08. 2019 bol po liečbe teda abstinoval. Nezistil u neho prejavy žiadnej inej duševnej poruchy ani v minulosti ani v čase skutku. V čase skutku sa u neho prejavovala rozvinutá závislosť od alkoholu, ktorá s chorobne narušenou kontrolou pitia. Ak sa dopúšťal trestnej činnosti počas opitosti jeho ovládacie schopnosti mohli byť nevýznamne znížené prirodzeným očakávaným účinkom konzumácie alkoholu, jeho rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. Obvinený teda mohol v čase skutku svoje konanie ovládať a mohol aj rozpoznať jeho protiprávnosť i spoločenskú nebezpečnosť. U obžalovaného je závislosť od alkoholu ochorenie celoživotné. Ak od roku 2019 došlo k porušovaniu abstinencie a liečebného režimu, tak je na mieste ochranné liečenie a ak je to opakované porušovanie abstinencie tak určite ústavné ochranné liečenie.

U poškodenej v čase realizácie znaleckého posudku nezistil prejavy žiadnej duševnej poruchy. Prítomnosť duševnej poruchy u nej zistil v období približne pol roka pred ukončením spolužitia s obvineným - adaptačná porucha a bola prechodná a odznela bez potreby psychiatrickej liečby po izolácii od obvineného. Nezistil u nej prejavy postraumatickej stresovej poruchy ako chorobný stav, ktorý by mohol vzniknúť po konaní obvineného. Išlo teda len o prechodný stav - adaptačnú poruchu. V súčasnosti táto porucha odznela a nezanechala žiadne následky. Adaptačná porucha je porucha prispôsobenia sa na situáciu, v ktorej človek žije. Je to akákoľvek nevyhovujúca situácia pre človeka, ktorá môže túto

poruchu spôsobiť. Nie je možné konkrétne odpovedať, že čo spôsobí adaptačnú poruchu. Dá sa vo všeobecnosti zodpovedať otázka, či dôvodom vzniku adaptačnej poruchy je nejaké popísané konanie, ale nedá sa povedať, čo presne u človeka spôsobí tú adaptačnú poruchu. Vymenované dôvody ako sú rozpad vzťahu, neistá budúcnosť po rozpade vzťahu, životné otázky, nový partner, neistota s bývaním, uspokojovanie základných životných potrieb môžu spôsobiť adaptačnú poruchu.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj znalca z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých a detí, K.. X. I., ktorá vypracovala znalecké posudky na poškodenú R. Ž., na maloletú E. B. a na obvineného W. B..

Na obvineného robila znalecký posudok asi pol roka po skutku a keby ich vyšetrovala súčasne, tak by uvažovala trochu inak ako bol vypracovaný prvý posudok. Pri posudku na poškodenú vychádzala z jej výpovede (materiál zo spisu) a z rozhovoru s ňou a z použitých psychologických techník. V rozhovore uvádzala pocity sebaobviňovania, pocity bezmocnosti, ktoré prežívala a pri projektívnych technikách sa preukázalo úzkostne depresívne ladenie. Bola tam narušená sebadôvera, prežívala pocity viny a menejcennosti a vystupňovanie vnútorného napätia. Uvádzala, že je nervózna, podráždená, má aj psychosomatické poruchy spánku - desivé sny, čo uvádzala sama alebo v dotazníku. Potom ako robila posudok na obžalovaného W. B. a mala možnosť priamo s ním rozprávať ako aj s mal. Emou povedala by, že subjektívne prežívanie poškodenej mohlo súvisieť s celým tým prežívaním obdobia vzťahu. Aj ako uviedol W. B. O. K.. E. je dosť možné, že tie konflikty medzi partnermi boli obojstranné. Neprišlo jej to tak, že by mal byť iba obvinený tým, ktorý spôsobil príkorie poškodenej. Obaja boli v čase vyšetrenia osobnosti nezrelé. R. Ž. bola vo vzťahu už od 16tich rokov a ako sama uviedla na začiatku bola zamilovaná a podriaďovala sa tomu vzťahu, keďže podmienky v jej pôvodnej rodine boli zložité a jej vyhovovalo to, že mala nové zázemie vo vzťahu, kde podľa všetkého sa W. B. snažil zabezpečiť materiálne svoju rodinu. Ako sám uviedol asi toho robil pre ňu veľa, že ju rozmaznával a pri tej nezrelosti obidvoch došlo k tomu, že tie problémy narastali, a takisto došlo postupne u neho k rozvoju závislosti na alkohole. Nikola sa k tomu možno nevedela postaviť nejakým zrelým spôsobom a vyčítala mu to aj keď bol triezvy aj keď bol v podnapitom stave. Dotýkalo sa jej to a situácia sa zamotala tak, že už stratila záujem, aby budovala ten vzťah. Ako sama uviedla, že sa cítila, keď bola Ema ešte maličká, že bola starostlivosť iba na nej. Porodila keď mala 17 rokov, ešte pred maturitou, čo tiež uvádzala, že sa jej v škole smiali. Keďže mala širší rozsah informácií, tak viac pochopila to zmýšľanie poškodenej, a teda skôr sa prikláňa k tomu, že u poškodenej bola zistená adaptačná porucha, teda že z postraumatickej poruchy sa vyvinula adaptačná porucha. Tieto výsledky vyšetrenia môžu byť ovplyvnené aj týmto čo poškodená vedome na vyšetrení rozprávala, že sa jej rozpadol vzťah, mala pred sebou neistú budúcnosť, nevedela ako to bude s dieťaťom, aká vyživovacia povinnosť atď.

Čo sa týka posudku na obžalovaného úroveň intelektu je priemerná s takou slabšou flexibilitou. Má narušenú vnútornú rovnováhu. Na jednej strane je snaživý, aktívny a pôsobí sebaisto, ale v praktickom živote nedokáže riešiť zložitejšie emočné a interpersonálne situácie. Málokedy je spokojný, stále ho niečo nútilo za niečím ísť, čo ho mohlo viesť aj vo vzťahu ku zvýšenej kritickosti, vyčítaniu. Sú tam tendencie vo vzťahoch k závislosti. Konštruktívne riešenie problémov bolo nedostatočné a utiekal sa k tej závislosti na alkohole. Jeho emotivita práve pod vplyvom návykových látok mohla viesť k menej premysleným reakciám, možno až k agresivite. Špecifická vierohodnosť jeho výpovedí bola myslená tak, že je tam u neho tendencia ukázať sa v lepšom svetle, pôsobiť lepšie. Aj v rámci toho rozhovoru jej to prišlo, že ospravedlňuje samého seba a nadmerne kritizuje druhých. To videnie tej situácie mohlo byť skôr také, že interpretuje ju tak, ako ju sám vníma alebo ako by ju chcel vidieť, nadmerne subjektívne.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Z trestného oznámenia zo dňa 10.11.2018 súd zistil, že poškodená doplnila oznámenie jej nevlastného otca nasledovne: 07.10.2018 sa vrátila z Čiech, kde bola 3 dni po návrate z Talianska. Na druhý deň ráno, prišiel Richard so svojím otcom Emilom a vzali ich dcéru do škôlky. Potom sa vrátili obidvaja a Richardov otec začal na poškodenú slovne útočiť. Poškodená mu povedala aby odišiel z domu a na to jej on povedal, že Richard mal s ňou narobiť poriadky už predtým a popri tom na ňu zdvihol ruku, čím naznačil, že ju udrie avšak to neurobil. V tej chvíli ako mal zdvihnutú ruku na neho zakričal Richard, že čo robí a on mu povedal, že nie je taký hlúpy ako on, že by to neurobil, nie ako Rišo. Následne obidvaja odišli z domu preč. Richard zatiaľ býval u rodičov. Poškodená uviedla, že ako sa tam nastahovali obz. rodičia, tak poškodenú chceli dostať z domu, ktorý však kúpili na polovicu, a vyhnať ju chceli tým spôsobom, že počas toho ako tam bývajú jej Ž. B. rozprávala, že keď neodíde dobrovoľne tak ju vyženú nasilu. E. B. jej ponúkal 4000 Eur na vyplatenie aby odišla preč z domu a neustále takmer denne jej rozprával

aby odišla, lebo vraj ona zle vplýva na Richarda a kvôli nej pije. Asi pred týždňom sa pohádali, a pri hádke ju Richard 1-krát udrel päťou ľavej ruky do pravého ramena, pričom neutrpela žiadne zranenia. Poškodená uviedla, že za tých 7 rokov čo spolu žijú ju udrel približne 5-krát a to tak, že keď bol opitý ju 1-krát udrel buď do rúk alebo do nôh. Žiadne vážnejšie zranenia okrem modrín jej nespôsobil, avšak nikdy nevyhľadala lekárske ošetrovanie.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 03.11.2018 vyplýva, že poškodená dňa 05.10.2018 cestovala spoločne s obžalovaným v aute z Talianska na Slovensko a počas cesty došlo medzi nimi k hádke, počas ktorej sa obžalovaný rozmetával rukami v dôsledku čoho pravou rukou udrel 1-krát poškodenú po pravej časti tváre. Poškodená zavolała svojej mame aby ju vyzdvihla v Bratislave na letisku. Následne dňa 06.10.2018 doobeda zatelefonovala svojmu nevlastnému otcovi a celé konanie mu oznámila. Toho dňa sa jej nevlastný otec rozhodol podať oznámenie, pričom poškodená to už riešiť nechcela, nakoľko si toto konanie s W. B. vydiskutovala. Poškodená uviedla, že neutrpela žiadne zranenia, nebola na žiadnom lekárskom ošetrovaní.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 10.11.2018 súd zistil, že poškodená pri prvej výpovedi mala strach a hanbila sa o veci rozprávať. Dňa 15.09.2018 cestovala spoločne s obžalovaným do Talianska za účelom brigády. Počas pobytu sa s obžalovaným neustále hádala, ktorý jej počas celého pobytu vulgárne nadával a viackrát ju fyzicky napadol, a to tak, že ju udieral do rôznych častí tela v dôsledku čoho mala modriny po tele, pričom na lekárske ošetrovanie nešla. Následne dňa 03.10.2018 poškodená išla domov na aute spolu s obžalovaným a počas cesty znova požíval alkohol, pričom počas cesty znova robil žiarlivostné scény pričom jej zobral telefón a vyhodil jej ho za zvodidlá diaľnice. Následne poškodená išla po telefón za zvodidlá. Následne ako obžalovaný robil žiarlivostné scény tak ju udrel päťou do nosa pričom poškodenú zaliala krv, pričom na lekárske ošetrovanie nebola. Následne hádka počas cesty pokračovala pričom sa dohodli, že ju vyloží v Bratislave na letisku. Obžalovaný jej povedal že ju vyloží pri značke Bratislava a stade nech ide ako chce, nech vyfajčí taxikára aby sa dostala na letisko, čo počula aj mama poškodenej, s ktorou práve telefonovala.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 28.12.2018 vyplýva, že poškodená uviedla, že všetko čo uviedol jej nevlastný otec sa zakladá na pravde. Niekedy v roku 2013 v januári ju obž. napadol v byte na Tomášikovej ulici, bola na ošetrovaní v NsP v Revúcej, pričom nechcela, aby mal z toho problémy, a preto povedala, že ju potiahol pes, a preto spadla. Mala vtedy vyvrtnutý palec a druhý roztrieštený. Napadol ju preto, že ho nechcela pustiť von piť alkohol. Takisto sa v tom byte stalo, že sa pohádali a on zabuchol dvere nešťastne prerazila rukou sklenené dvere, bola na ošetrovaní v R. C. W., ale povedala, že jej praskol v ruke pohár. V byte ju fyzicky napádal keď bol opitý, nadával jej do kuriev, píč a iné. Až sa nasťahovali do domu, tak obž. útoky voči jej osobe sa stupňovali, hlavne keď mal vypité. Napádal ju fyzicky a to tak, že ju kopal do nôh, päťami búchal do rúk a hlavne na také miesta, aby to nebolo vidieť. Spôsobil jej psychické utrpenie, nakoľko sa bála chodiť domov. Často sa hádali kvôli jeho nevere. V mesiaci november 2018 bola poškodená nútená z domu ujsť, nakoľko pociťovala psychický nátlak zo strany obž. aj jeho rodičov, nakoľko sa nasťahovali do domu bez jej vedomia. Obž. jej ubližoval minimálne 7 rokov, spôsobil jej psychické utrpenie, mala z toho depresie, vyčítal jej že je nedokonalá. Videli ju aj v práci aké mala modriny a zranenia. Nechcel ju nikam samú pustiť bez neho.

Z videozáznamu z DVD nosiča na č. I. 187 súd zistil, že sa jedná o sedem sekundový videozáznam na ktorom vidieť poškodenú, ktorá po slovách: "pána boha, toto už nie je normálne, choď sa prechádzať niekde, počúvaj ma sem, počúvaj ma" fyzicky napadla obžalovaného, ktorý predmetný videozáznam zhotovil.

Zo znaleckého posudku č. 108/2019 vypracovaný Ústavom pre znaleckú činnosť v N.Ó. O. N., I. I. W.V., súd zistil, že znalecký posudok K.. X. I. na svedkyňu -poškodenú R. Ž. bol štandardne štruktúrovaný, značne rozsiahly, po formálnej stránke mu nemožno nič vytýkať. Znalkyňa sa oprela o štúdiu spisového materiálu, z ktorého urobila rozsiahly výpis. Psychodiagnostické vyšetrenie obsahovalo podrobnú anamnézu a pozorovanie správania poškodenej. Znalkyňa teda postupovala lege artis. Výsledky psychodiagnostiky použitej K.. I., vrátane záverov v posudku možno v zásade považovať za objektívne správne. Znalkyňa sama po zhodnotení nových informácií - priebehových charakteristík a aktuálneho správania poškodenej počas výsluchu - dochádza k záveru, že u vyšetrenej išlo skôr o adaptačnú poruchu.

Z dotazníka na odhad rizika ohrozenia poškodenej zo dňa 03. 11. 2018 súd zistil, že celkového ohrozenie bolo ohodnotené na jeden bod, a to vo vzťahu k otázke č. 12, či mal násilník v uplynulo roku problémy s

liekmi, drogami, alkoholom, čo bolo vyhodnotené ako stredné riziko ohrozenia. V iných bodoch týkajúcich sa osobného ohrozenia od útočníka poškodená napísala, že sa necíti ohrozená.

Zo správy K.. Z. zo dňa 17.01.2019 súd zistil, že poškodená bola dňa 11.01.2019 na policií v Jelšave napadnutá manželom. Bola udretá päšťou do ľavého ucha. Sťažuje sa na občasne pulzovanie v uchu, toho času bez ťažkostí. Lekár nenachádza známky vonkajšieho násillia, liečbu nevyžaduje.

Z personálneho rozkazu riaditeľa OR PZ v Revúcej, súd zistil, že obžalovaný N.. W. B. bol dňom 04.06.2018 uvoľnený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ, nakoľko sa s nadriadeným na uvoľnení dohodol.

Z uznesenie OO PZ v Revúcej ČVS: ORP-120/RA-RA-2019 zo dňa 20.04.2019 súd zistil, že obžalovanému bolo vznesené obvinenie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, lebo dňa 16.03.2019 v čase o 12:25 hod. v Revúcej na ul. Kúpeľnej telefonicky zo svojho mobilného telefónu kontaktoval poškodeného K. J., nar. XX.XX.XXXX, kde sa mu vyhrážal smrťou tým spôsobom, že mu povedal, že príde za ním a že ho zabije, čím týmto konaním vzbudil u poškodeného obavu o jeho život.

Z fotografií predložených obhajobou z Facebooku s popisom „Ruka horeee“ a „Úsmev od ucha k uchu“ súd zistil, že poškodená minimálne dňa 15. júna, 14. mája a 7. júla 2018 bola na stretnutí so svojimi kamarátkami. Z fotografií predložených obhajobou a sms správ súd zistil, že poškodená sa spolu s obžalovaným ako aj ich dcérou zúčastňovala na rodinných akciách.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/106/2021, súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom sp. zn. OT/106/2021 zo dňa 12.05.2021, právoplatným dňa 12.05.2021, uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom skutok sa stal dňa 10.05.2021.

Obžalovaný bol v minulosti 4-krát súdne trestný, v rokoch 2019, resp. 2021 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, kedy najskôr dostal peňažný trest vo výmere 500 Eur a potom podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Taktiež bol v roku 2021 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, na peňažný trest vo výmere 300 Eur. Naposledy bol odsúdený v roku 2021 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, na spoločný peňažný trest vo výmere 400 Eur.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát priestupkovo riešený, a to dvakrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, trikrát za porušenie pravidiel cestnej premávky a jedenkrát za drobnú krádež.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku, súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Skutková veta podanej obžaloby kládla obžalovanému za vinu, že mal opakovane aj pod vplyvom alkoholu spôsobovať svojej, v tom čase družke a neskôr aj matke ich spoločného dieťaťa fyzické a psychické utrpenie, pričom mal poškodenej vulgárne nadávať, fyzicky ju napádať, následkom čoho táto mala opustiť domácnosť, pričom v príčinnej súvislosti s jeho konaním malo u poškodenej dôjsť ku rozvoju prechodnej adaptačnej poruchy s úzkostne depresívnym syndrómom. Prokurátor v podanej obžalobe mal zato, že obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania tohto zločinu výpoveďami svedkyne - poškodenej R. Ž., I. K. Ž., D. Ž., K.R. J., S. C., U. N. U. U. V. N. K.. K. U. Č.. XXX/XXXX O. U. V. N. K.. X. I. Č.. X/XXXX ako aj znaleckým posudkom Ústavu pre znaleckú činnosť v N. O. N., I.. I. W..V.. Č.. XXX/XXXX. Prokurátor mal zato, že konanie obž. možno zaradiť pod pojem tzv. domáceho násillia, ktoré vo väčšine prípadov ostáva skryté pred okolím, pričom o tomto v mnohokrát netušia ani najbližší poškodenej osoby.

Obžalovaný od začiatku obvinenia odmietal akékoľvek konanie uvedené v skutkovej vete obžaloby, pričom pripustil manželské nezhody medzi nimi spôsobené okrem iného aj jeho nadmerným užívaním alkoholu, po konzumácii ktorého však nepovažoval seba samého za nebezpečného pre poškodenú

alebo pre okolie, práve naopak sa po požití alkoholu skôr stáva apatickým a nevyhľadáva konflikty. Tieto skutočnosti ohľadne jeho povahových charakteristik potvrdili nielen jeho rodinní príslušníci, a to svedkovia D. C., K., S. B., T. B. E. O. O. E. Č., ale aj nestranní a nezaujatí svedkovia ako R., K. H., Q. H. O. J. J., O. Z. O. Q. S., ktorí dobre poznali rovnako obžalovaného ako aj poškodenú a potvrdili, že obžalovaný nebol agresívnej povahy a keby aj došlo z jeho strany o nejaký fyzický alebo verbálny atak voči poškodenej, táto by sa voči nemu vzhľadom na to, ako ju svedkovia poznali, určite bola ubránila a nebola by len ticho dlhé roky trpela ako týraná žena.

Poškodená vo svojom podanom vysvetlení zo dňa 03.11.2018 uviedla len tú skutočnosť, že cestou z Talianska došlo medzi nimi k hádke, pričom ju obžalovaný udrel pravou rukou do pravej časti tváre. Poškodená to už ďalej riešiť nechcela a žiadne ďalšie ataky zo strany obžalovaného neuvádzala. Následne v podanom vysvetlení zo dňa 10.11.2018 už poškodená do značnej miery zmenila svoju výpoveď, kedy pôvodne tak mala vypovedať zo strachu a hanbila za obžalovaného, nakoľko bol tiež príslušníkom polície. Poškodená vypovedala len ku okolnostiam, ktoré sa udiali na brigáde v Taliansku a na spiatocnej ceste na Slovensko, kde došlo k útoku na jej osobu vo vozidle. Zároveň v ten istý deň doplnila oznámenie jej nevlastného otca svedka J., kedy v prevažnej miere uvádzala iba skutočnosti ohľadom toho ako ju mali svokrovci a obžalovaný snažiť vyštváť z rodinného domu. Záverom uviedla, že za 7 rokov spoluzitia ju mal obžalovaný 5-krát udrieť keď bol opitý, pričom mala mať modriny, ale žiadne vážnejšie zranenia jej nespôsobil. V podanom vysvetlení zo dňa 28.12.2018 však už poškodená uvádzala skutočnosti, že jej v tom čase druh, fyzicky a psychicky týral počas celých 7 rokov ich vzťahu.

Poškodená pri výpovedi v prípravnom konaní, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prehratý formou videozáznamu, uviedla plynulo a bez zaváhania všetky skutočnosti, ktoré sú uvedené v skutkovej časti obžaloby, a ktoré prokurátor kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona. Pri súhrnnom hodnotení dôkazov je však potrebné konštatovať, že tieto jej tvrdenia nepotvrdzoval žiadny očitý alebo iný priamy svedok, aj keď je potrebné pripomenúť, že takéto skutky vo väčšine prípadov nikto iný okrem samotnej poškodenej potvrdiť priamo nevie, a preto nedostatok priamych dôkazov automaticky neznamená, že nie je možné uznať vinu páchatel'a za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby len na základe svedeckej výpovede poškodenej, keďže tieto skutky sa skutočne väčšinou odohrávajú za zatvorenými dvermi v domácnosti bez iných očitých svedkov.

Na uznanie viny za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby je však nevyhnutné, aby takéto tvrdenia poškodenej vzbudzovali pred súdom takú dôveru, aby nebolo možné zapochybovať o tom, že poškodená ako jediný priamy svedok zločinu hovorí úplnú pravdu, teda že si niektoré zo skutočností uvedených v jej výpovedi (a teda aj v skutkovej vete obžaloby) nevymýšľa, resp. neprispôsobuje si ich v jej vlastný prospech, aby dosiahla určité iné jej ciele alebo záujmy na úkor obžalovaného. Treba si uvedomiť, že obžalovanému za predmetný skutok hrozí v zmysle trestného zákona trest odňatia slobody na minimálne 7 rokov, pričom poškodenej, aj keby si daný skutok celý vymyslela, resp. keby si svoje tvrdenia prispôsobila v neprospech obžalovaného, nehrozí prakticky žiaden postih, pretože z doterajšej praxe prokuratúry alebo súdov je zrejmé, že poškodených vo veciach týrania blízkej alebo zverenej osoby, ktorí by boli obvinení z trestného činu krivého obvinenia je minimálny počet. Úlohou súdu bolo preto dôkladne vyhodnotiť nielen spôsob, akým poškodená vypovedala pred orgánmi činnými v trestnom konaní, a to počas podávania trestného oznámenia, podávania vysvetlení, až po výpoveď na kameru pred vyšetrovateľom a následne výpoveď na hlavnom pojednávaní, ale treba dôkladne vyhodnotiť všetky dostupné relevantné nepriame dôkazy, ktoré by na to, aby súd mohol uznať vinu obžalovaného, mali potvrdzovať tvrdenia poškodenej a ak aj nie potvrdzovať, minimálne by jej tvrdenia uvedené v obžalobe nemali vyvracať, resp. spochybňovať. Samotná výpoveď poškodenej, hlavne spôsob akým jednoznačne usvedčovala z predmetnej trestnej činnosti obžalovaného pri jej výpovedi, pôsobila na jednu stranu vierohodne, hoci miestami hlavne pri konfrontácií otázkami kladenými obhajcom obžalovaného pôsobila poškodená podráždene, odmerane a odpovedala na otázky dosť neurčito. Preto bolo ďalej potrebné sa zamerať na to, či jej výpoveď bude rovnako vierohodná aj po vyhodnotení ďalších vykonaných dôkazov, či už výpovedí ďalších svedkov, znalcov ako aj listinných dôkazov.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vypracované znalecké posudky z oboru psychológia na obžalovaného ako aj na poškodenú. U obžalovaného znalkyňa I. konštatovala, že disponuje priemernou kvalitou percepčno-kognitívnych schopností so slabšou kreativitou a flexibilitou. Navonok pôsobí sebaisto, bežnú záťaž dokáže primerane zvládať. Labilná, nezrelá emotivita s egocentrickým zameraním

a celkovo zvýšená intrapsychická tenzia komplikujú riešenie zložitejších situácií a nadmernej záťaže. Hlavne v stave zníženej kortikálnej kontroly (pod vplyvom alkoholu alebo vyčerpania) môže reagovať nadmerne impulzívne až agresívne, hlavne v situáciách, ktoré vníma ako vlastné ohrozenie, ako stratu vlastného bezpečia, istoty (závislá povaha). Znalkyňa teda ani pri výsluchu jednoznačne nekonštatovala u obžalovaného agresívnu stránku osobnosti, ale iba v určitých špecifických prípadoch pod vplyvom alkoholu a prípade vlastného ohrozenia eventualitu impulzívneho správania, ktoré môže prerásť do agresie. Ako uviedla znalkyňa pri výsluchu, jeho emotivita práve pod vplyvom návykových látok mohla viesť k menej premysleným reakciám, možno až k agresivite. K vierohodnosti výpovedí obžalovaného bolo konštatované, že je schopný správne a úplne vnímať prežívané a sledované udalosti, primerane si ich zapamätať aj reprodukovat'. Napriek tomu že u obžalovaného bolo zistené určité nadmerne subjektívne vnímanie situácie, ospravedlňovanie seba samého a vinenie iných, čo znižuje špecifickú vierohodnosť jeho výpovedí, avšak znalkyňa u obžalovaného nekonštatovala sklony ku konfabulácii a skreslenie jeho výpovedí na organickom podklade je vylúčené.

Pri hodnotení znaleckého dokazovania znalkyňou z oboru psychológia K.. I. vypracovaného na osobu poškodenej, na ktorý odkazoval prokurátor v podanej sťažnosti, súd zvolil opatrnejší prístup k záverom v ňom uvedeným. Aj samotná znalkyňa pri svojom výsluchu či už v prípravnom konaní alebo pred súdom ustúpila od záverov v ňom uvedených, kedy nie celkom dobre odhadla osobnosť poškodenej. Svoje závery zmenila po tom, čo bola účastná výsluchu poškodenej dňa 25.10.2019, kedy upravila konečnú diagnózu z posttraumatickej stresovej poruchy spôsobenej chronickým stresom v partnerom vzťahu na adaptačnú poruchu. Keď mala širší rozsah informácií, tak viac pochopila zmysľanie a prežívanie poškodenej, a teda skôr sa prikláňala k tomu, že u poškodenej bola zistená adaptačná porucha, pričom táto mohla byť spôsobená aj z dôvodu ako sú rozpad vzťahu, neistá budúcnosť po rozpade vzťahu, životné otázky, nový partner, neistota s bývaním, uspokojovanie základných životných potrieb (čo v konečnom dôsledku pripustil aj druhý znalec z oboru psychiatria K.. U.). Znalkyňa konštatovala, že neprišlo jej to tak, že by mal byť iba obžalovaný tým, ktorý spôsobil príkorie poškodenej. Obaja boli v čase vyšetrenia osobnosti nezrelé. V konečnom dôsledku preto boli závery znalkyne predmetom preskúmania aj kontrolným znaleckým posudkom (znalecký posudok č. 108/2019 Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o.). Znalkyňa teda v danom posudku u poškodenej konštatovala, že táto nemá tendenciu skresľovať prežité udalosti pri ich reprodukovaní, určité ťažkosti sú s vybavovaním si bolestných zážitkov a ich formulovaním. U poškodenej sa nepreukázali žiadne poruchy psychických funkcií, pamäťové schopnosti sú bez kvantitatívnych aj kvalitatívnych porúch, nepreukázali sa sklony ku konfabuláciám. Jej výpovede majú logickú štruktúru, sú konzistentné, podávané autenticky. Výsledky psychologického vyšetrenia svedčia o skutočnosti, že popisované udalosti aj prežila. V zásade znalkyňa aj u obžalovaného aj u poškodenej konštatovala, že ani jeden z nich nemá sklony ku konfabulácii a skresleniu výpovedí, aj keď u obžalovaného bola do určitej miery znížená špecifická vierohodnosť jeho výpovedí. Znalkyňa v posudku uviedla, že poškodenej popis udalostí je vecný, bez negatívneho emočného náboja voči jej bývalému priateľovi, bez nenávisťi, čo eliminuje pravdepodobnosť motivácie k uvádzaniu nepravdy. Na druhú stranu, znalkyňa po tom, čo bola účastná výsluchu poškodenej uviedla, že u poškodenej registrovala zvýšenie napätia a odpor, podráždenosť od začatia výsluchu, ktorý sa vystupňoval pri otázkach kladených obhajobou. Udalosti, ktoré prežila u nej spôsobili ťažkosti, ktoré mohli ovplyvniť jej seba vnímanie a sebadôveru a depresívne mechanizmy, ale nedosiahli takého stupňa, aby sa dalo konštatovať, že bola týraná.

Pri hodnotení vyššie uvedeného súd konštatuje, že znalecké posudky K.. I. je potrebné hodnotiť skôr v neprospech obžalovaného, avšak zároveň súd konštatuje, že výpoveď poškodenej nie je možné vyhodnotiť v súhrne s ďalšími vykonanými dôkazmi ako absolútnu pravdu, hlavne po zmene vzorcov jej správania na hlavnom pojednávaní, a to predovšetkým pri jej výsluchu, kedy bola konfrontovaná otázkami ohľadne skutkov, pričom na niektoré otázky odpovedala dosť neurčitým spôsobom a aj po dlhších pauzách, na základe čoho aj znalkyňa prehodnotila jej pôvodné závery produkované v znaleckom posudku.

Svedkovia BraR. Ž., V. N., K. Ž., K. N., K. J., T. A. K. N. O. N.. S. C., terajší druh poškodenej, teda najbližší rodinní príslušníci poškodenej neboli priamo svedkami žiadnych zo skutočností uvedených v obžalobe. Všetky informácie mali len sprostredkovane od poškodenej, ktorá sa im zverila o konaní obžalovaného, a to až po septembri 2018, teda po návrate z brigády v Taliansku, kedy im povedala o skutkoch uvedených v obžalobe. Jedná sa teda iba o nepriame dôkazy a svedectvá z dosluchu od samotnej poškodenej, pričom navyše sa nejedná o informácie v relevantnom období, kedy malo ku

skutkom dôjsť. V danom prípade je potrebné poukázať na výpoveď matky poškodenej, ktorá potvrdila, že potom ako sa poškodená vrátila z Talianska, kde došlo ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, jej dcéra stále vypisovala, ako ju v dome, kde žila s obžalovaným a kde sa po bitke od obžalovaného vrátila, stále urážajú, a to nielen obžalovaný, ale aj jeho rodičia, pričom matka poškodenej zároveň uviedla, že keď sa dcéry predtým pýtala, či jej obžalovaný aj inak ubližuje, teda či ju fyzicky alebo psychicky týral, poškodená povedala, že nie, že takýmto spôsobom jej neubližuje.

Žiaden z ďalších svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní, resp. v prípravnom konaní priamo nepočuli a ani nevideli a ani sa im poškodená nezdôverila, že by sa obžalovaný ku nej správal spôsobom uvedeným v obžalobe, ani že by sa obžalovaný vyjadroval ohľadom poškodenej pred inými osobami hanlivo alebo nepekne. Svedkovia K. H., Q. H. O. J. J., susedia obžalovaného a poškodenej ako aj svedkovia S. D., N. D. O. T. Š., spolupracovníci obžalovaného a poškodenej na brigáde v Taliansku, počuli ich vzájomné hádky, či už to bolo v ich dome, resp. na izbe v Taliansku pri zbere jabĺk, ale v hádkach si mali byť obžalovaný s poškodenou rovnocenní, pritom ak aj títo svedkovia počuli alebo videli nadávanie alebo hádky, vždy to bolo vzájomné, teda tak zo strany obžalovaného ako aj poškodenej, čo potvrdila aj samotná poškodená pri svojom výsluchu keď uviedla, že medzi nimi vulgarizmy padali z oboch strán. Taktiež svedkovia Z., S. O. J., ktoré boli kamarátky rovnako obžalovaného ako aj poškodenej a navzájom sa v predmetnom období navštevovali uviedli, že poškodená je temperamentná osobnosť, pričom doma mala hlavné slovo ona a v prípade, ak by jej obžalovaný vytykal nejaké skutočnosti ohľadne jej výzoru alebo správania sa, určite by si to nenechala a vedela by sa voči tomuto ubrániť. Tvrdenia v podanej obžalobe o tom ako poškodená trpela pod ťarchou urážok zo strany obžalovaného sa teda nejavia súdu ako pravdepodobné, nakoľko podľa vykonaného dokazovania sa obžalovaný s poškodenou pravidelne hádali a vykrikovali si navzájom rôzne veci, a preto sa nejednalo o urážky jedným smerom voči osobe poškodenej.

Z výpovedi vyššie uvedených príbuzensky alebo inak nezaujatých svedkov vyplýva, a teda títo svedkovia potvrdzujú tvrdenia obžalovaného, že tento nijako nebránil poškodenú v tom, aby chodila von mimo domu, čo potvrdili hlavne svedkyne S. O. J., ktoré boli kolegyne poškodenej a poškodená chodila s nimi von sa zabávať. Túto skutočnosť potvrdzujú aj fotografie s popisom „Ruka horeee“ a „Úsmev od ucha k uchu“ predložené obhajobou pochádzajúce z Facebookového profilu poškodenej, ktoré mali byť zhotovené dňa 14. mája 2018, 15. júna 2018, a 7. júla 2018, a na ktorých je poškodená vyfotografovaná na stretnutí so svojimi kamarátkami v niektorom z pohostinstiev. Je síce pravda, že fotografie boli vyhotovené v čase keď bol obžalovaný na liečení, ale ak by bola pravda, že obžalovaný poškodenú nepúšťal von a izoloval ju od rodiny a známych, poškodená by sa nešla zabávať zo strachu, ak by obžalovaného skutočne považovala za takého agresora, ako je uvedené v obžalobe. Súd taktiež považoval za nelogické správanie sa poškodenej, ktorá podľa jej tvrdenia bola týraná žena, ktorej bolo dlhoročne fyzicky a psychicky ubližované, a v čase neprítomnosti údajného agresora sa išla do mesta baviť, namiesto toho, aby sa snažila seba a svoje dieťa dostať do bezpečia. Taktiež svedkyňa C. potvrdila, že keď chcela ísť poškodená niekde von s kamarátkami a obžalovaný bol v práci, vedela si zariadiť opatrovanie o malú dcéru a išla sa zabávať. Rovnako tak z výpovedí vyššie uvedených svedkov nevyplýva, že by obžalovaný bránil poškodenú v styku s rodinou. Ako uviedol otec poškodenej dcéru nenavštevovali, nakoľko sa z bytu presťahovali do domu, nakoľko chceli mať viac súkromia, tak sa snažili čo najmenej chodiť k nim na návštevu. Ďalej je potrebné uviesť, že aj v čase vyvrcholenia rozpadu ich vzťahu, kedy malo cestou z Talianska dôjsť k napadnutiu poškodenej, poškodená mala možnosť odísť po návrate na Slovensko ku jej matke do Českej republiky alebo ku jej otcovi do Jelšavy, avšak neurobila tak a vrátila sa domov do spoločnej domácnosti, v ktorej žila dlhú dobu s obžalovaným. Skutočnosť, že jej obžalovaný nebránil v styku s jej rodinou potvrdzuje aj výpoveď jej nevlastného otca svedka J., ktorý je súčasným druhom matky poškodenej, ktorý potvrdil, že od leta 2018 ich poškodená navštevovala častejšie, pričom ešte stále bývala v spoločnej domácnosti s obžalovaným. Rovnako domácnosť neopustila ani v čase, keď bol obžalovaný na protialkoholickom liečení a nebol dlhšiu dobu doma, hoci ona bola s dcérou v dome sama a nič a nikto jej nebránil odchodu z domácnosti. V konečnom dôsledku domácnosť opustila až následne na základe jej rozhodnutia, pričom si veci odviezla na dodávke ako pri klasickom sťahovaní, a teda sa nejednalo o útek, ale klasické odsťahovanie sa po ukončení vzťahu. Ohľadne toho, že ju mal obžalovaný v predmetnom období obmedzovať pri návštevách jej rodiny súd konštatuje, že tieto skutočnosti nepotvrdil žiadny z vypočutých svedkov, naopak, z výpovedí matky poškodenej ako aj svedka J. mal súd za preukázané, že od leta roku 2018, kedy malo týranie zo strany obžalovaného vrcholiť, ich poškodená začala navštevovať častejšie, síce nepravidelne, ale v kontakte

boli takmer každý deň. Pri hodnotení vyššie uvedených dôkazov súd konštatuje, že poškodená nebola zo strany obžalovaného izolovaná od rodiny alebo kamarátok takým spôsobom, ako je uvedené v obžalobe.

Svedok T. Š. O. S. D. ohľadom konfliktnéj situácie, ktorá vznikla medzi obvineným a poškodenou na brigáde pri zbere jablák v Taliansku v roku 2018 potvrdili, že poškodená im poprela, že by ju obžalovaný udrel alebo zbil a nevšimli si na poškodenej žiadne zranenia, modriny, pričom to bola poškodená, ktorá obžalovaného vzala so sebou do izby, keď bol pod vplyvom alkoholu a nevyzeralo to tak, že by sa poškodená obvineného bála. Svedok S. D. dokonca uviedol, že poškodená ukazovala počas pobytu v Taliansku obžalovanému sms správy od jej milenca. Tieto dôkazy teda nie len spochybňujú, ale podľa názoru súdu vyvracajú tvrdenia poškodenej, že ju obžalovaný v Taliansku mal jednostranne ponižovať, vulgárne jej nadávať a fyzicky ju napádať, pretože ak aj k takýmto konaniam dochádzalo, bolo to vzájomné z obidvoch strán, a teda pričinní sa o to obidvaja rovnakou mierou a z konania poškodenej, ktoré opísali nestranní svedkovia súd nadobudol dojem, že poškodená sa obžalovaného v predmetnom čase v Taliansku vôbec nebála a v hádkach a vulgarizmoch si boli rovnocenní.

Pri súhrnnom hodnotení výpovedí svedkov ako aj listinných dôkazov (nahrávka z DVD nosiča na č. I. 187, kedy poškodená agresívne kričí na obžalovaného, dotazník na odhad rizika ohrozenia poškodenej zo dňa 03.11.2018, v ktorom poškodená nezaškrtla ani jednu z možností priameho ohrozenia pochádzajúceho od obžalovaného), súd konštatuje, že tvrdenia poškodenej, že sa v predmetnom období bála obžalovaného, resp. že mala obavy prejaviť svoj názor, či realizovať svoje rozhodnutia, neboli svedeckými výpoveďami týchto osôb potvrdené, nedá sa ani povedať, že by boli spochybnené, pretože boli úplne vyvrátené. Títo svedkovia ju vo vzťahu s obžalovaným vnímali ako dominantnú, autonómnu osobu, ktorá skôr mala psychickú prevahu nad obžalovaným ako by tomu malo byť naopak, pričom nič sa na tom nezmenilo ani vtedy, keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu. Zo svedeckých výpovedí týchto svedkov vyplynulo, že obžalovaný nebol žiadnym spôsobom agresívny, a už vôbec nie pod vplyvom alkoholu, ktorý na neho nemal taký vplyv, že by v ňom vyvolával agresívnejšie prejavy, práve naopak, pod vplyvom alkoholu bol ešte menej konfliktný, flegmatický, usmievavý a keď sa opil, tak išiel radšej spať, ako by mal robiť nejaké problémy, pričom skutkov sa mal podľa obžaloby dopustiť hlavne pod vplyvom alkoholu. Súd pri hodnotení týchto dôkazov preto neuveril tvrdeniam poškodenej, že správanie sa obžalovaného jej malo spôsobovať strach alebo akékoľvek obavy, a teda že nebola v ich vzťahu týranou osobou.

Žiadny z vykonaných dôkazov nepotvrdzoval ani to, že by poškodená v dôsledku hanlivých vyjadrení zo strany obžalovaného mala zažívať nejaké traumy, aby v ich dôsledku akokoľvek svoje telo zahaľovala, a to aj za účelom, aby zakrývala modriny, ktoré jej mal spôsobiť. Práve naopak svedkyňa S. ako kamarátka poškodenej potvrdila, že poškodená si bola vedomá toho, akú má postavu, ale neriešila to, pričom aj ostatní svedkovia potvrdili, že sa poškodená správala a obliekala v predmetnom čase uvedenom v obžalobe úplne prirodzene z hľadiska jej veku, postavenia a charakteru. Viacerí svedkovia potvrdili, že videli poškodenú aj v plavkách, pričom žiaden z nich nepostrehol, že by sa poškodená musela zahaľovať, aby tak maskovala modriny, ktoré jej spôsobil obžalovaný. Žiadny zo svedkov v podstate ani nepostrehol modriny na tele poškodenej až na matku poškodenej a jej terajšieho priateľa N. S. C., ktorý postrehol jeden krát veľkú modrinu, a svedkov Jaroslava a N. D., ktorým poškodená sama iniciatívne ukázala jednu modrinu na vnútornej strane ruky v okolí zápästia, čo neseď s tým, ako poškodená pristupovala k iným údajným zraneniam, ktoré maskovala a s ktorými sa nikomu nezdôverila. Pôvod týchto modrín však jej matka aj jej priateľ poznali znovu len z vyjadrení poškodenej, pričom dokazovaním v tomto konaní tieto modriny neboli nijak preukázané ani bližšie vysvetlené.

Ohľadne časti skutkovej vety obžaloby, v ktorej sa obžalovanému kladie za vinu, poškodenú ponižoval a urážal ju za jej vzhľad, že sa nevie dať po pôrode dokopy, že nevyzerá tak, ako pred pôrodom, že má široké boky, veľký zadok, nepáčili sa mu jej strie, ktoré má po pôrode, že vyzerá ako tiger, na čo mala poškodená reagovať plakaním z čoho sa jej mal vysmievať, súd po vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov konštatuje, že svedkovia, ktorí boli v predmetnom období v bezprostrednom kontakte s poškodenou nepotvrdili tvrdenia poškodenej ohľadne týchto skutočností a minimálne spochybnili pred súdom jej tvrdenia o tom, že obžalovaný ju ponižoval pre jej vzhľad a precitlivené správanie sa.

Ohľadne časti skutku uvedeného v obžalobe, ktorá sa týkala návratu obžalovaného a poškodenej autom z Talianska na Slovensko súd po vykonaní dokazovania konštatuje, že tvrdenia poškodenej ohľadne toho, že ju mal obžalovaný v aute fyzicky napadnúť, potvrdila aj matka poškodenej, ktorá bezprostredne

potom, ako obžalovaný vysadil poškodenú z auta, videla, že jej dcéra mala na tričku aj na tvári krv a mala celú tvár opuchnutú. Nakoľko poškodená odmietla ísť na pohotovosť v Bratislave, nebola zdokumentovaná závažnosť zranení poškodenej. Hoci poškodená nevyhľadala lekárske ošetrovanie, ktoré by zdokumentovalo rozsah zranení a ako mechanicky k nim došlo, mal súd za to, že k útoku na poškodenú zo strany obž. došlo. Nakoľko nebolo preukázané, že by sa jednalo o zranenia, ktoré si vyžadujú dobu liečby dlhšiu ako 7 dní, je možné zo strany súdu už len konštatovať, že sa obžalovaný mohol takýmto konaním dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ale zároveň je potrebné pri celkovom hodnotení dôkaznej situácie pripomenúť, že ak aj došlo k takémuto konaniu zo strany obžalovaného, nebolo to správanie, ktoré by aplikoval voči poškodenej pravidelne počas predmetných 7 rokov uvedených v obžalobe.

Ohľadne vierohodnosti výpovede poškodenej je ešte potrebné spomenúť a zároveň vyhodnotiť listinný dôkaz, a to správu K.. Z. zo dňa 17.01.2019, kedy pri vyšetrení poškodená lekárovi uviedla, že dňa 11.01.2019 bola na polícii v Jelšave napadnutá obžalovaným, konkrétne ju mal obžalovaný udrieť päťou do ľavého ucha, pričom sa lekárovi sťažovala na občasnú pulzovosť v uchu, pričom lekár nenašiel na ľavom uchu žiadne známky vonkajšieho násillia ani nekonštatoval žiaden objektívny lekársky nález. Súd pri hodnotení tohto dôkazu nespochybňuje skutočnosť, že k napadnutiu poškodenej zo strany obžalovaného dňa 11.01.2019 došlo, nakoľko za toto konanie už bol obžalovaný potrestaný v priestupkovom konaní pokutou vo výške 10 Eur. Avšak ak by bola pravda, čo tvrdila poškodená a mala by zo strany obžalovaného za sebou všetko to, čo je uvedené v skutkovej vete obžaloby, logicky by išla ku doktorovi ihneď po napadnutí, v čase keď už podala na polícii viaceré svoje vysvetlenia, aby sa tak posilnila dôkazná situácia o agresivite obžalovaného a zraneniach poškodenej a nie o 6 dní, kedy už lekár žiadne zranenia nenašiel, pričom takéto svoje nelogické konanie nijak nevysvetlila. Navyše tým že poškodená nevyhľadala včas lekárske ošetrovanie, súd nemal za preukázané špekulácie prokurátora o rozsahu zranení poškodenej a ako mechanicky k nim došlo (či išlo o facku alebo úder päťou silnou razanciou).

Z vykonaného znaleckého dokazovania znalcami K.. K. U. a K.. X. I. bolo preukázané, že v partnerskom vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou nastali nejaké skutočnosti, ale výsledkom nebolo to, že by bolo možné konštatovať, že poškodená je týranou osobou. Jednalo sa u poškodenej o adaptačnú poruchu, ktorá v súčasnosti už odznela a nezanechala na poškodenej žiadne následky, preto je možné považovať adaptačnú poruchu za prechodný stav spôsobený rozchodom. Duševná choroba u poškodenej nebola zistená a adaptačná porucha bola len prechodná a odznela bez potreby psychiatrickej liečby po izolácii od obžalovaného. U poškodenej sa nejednalo o postraumatickú stresovú poruchu, ale bola zistená adaptačná porucha, ktorá mohla byť spôsobená i v dôsledku rozpadu jej vzťahu. Ako konštatovala znalkyňa I., udalosti ktoré prežila poškodená u nej spôsobili ťažkosti, ktoré mohli ovplyvniť jej sebavedomie a sebadôveru a depresívne mechanizmy, symptómy ale nedosiahli takého stupňa, aby znalkyňa mohla konštatovať, že bola poškodená týraná. V tomto prípade poškodená považovala za týranie aj skutočnosť, že obžalovaný sedel doma na gauči pomôčený a opitý a poškodená sa musela o neho starať. Je nepochybné, že mať za muža alkoholika nie je nič príjemné a odráža sa to na každodennom vnímaní a prežívaní poškodenej, ktorá s ním zdieľala spoločnú domácnosť, avšak v danom prípade to, že sa z muža poškodenej stal alkoholik, s ktorým žila, nakoľko z neznámeho dôvodu nechcela opustiť ich spoločnú domácnosť, nie je naplnením skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby v zmysle § 208 Trestného zákona.

Súd pri súhrnnom hodnotení vyššie podrobne a samostatne vyhodnotených jednotlivých dôkazov konštatuje, že v konaní neboli vykonané dôkazy, ktoré by jednotlivo alebo v ich vzájomnom súhrne usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov súd teda konštatuje, že kľúčová výpoveď poškodenej nie je natoľko presvedčivá, logická a podporená nepriamymi dôkazmi, aby bolo možné uznať vinu obžalovaného len na základe tejto jednej priamej výpovede. V tomto prípade však nielenže ďalším dokazovaním nebola podporená výpoveď poškodenej, táto výpoveď bola minimálne vážnym spôsobom spochybnená, ak nie úplne vyvrátená, pričom súd odkazuje na vyššie vyhodnotenie jednotlivých výpovedí tak rodinných príslušníkov obžalovaného, poškodenej, ale hlavne na výpovede nestranných nezaujatých svedkov, ktorí osobne dlhé roky poznali nielen jednotlivo osobnosti obžalovaného a poškodenej, ale poznali aj ich správanie sa v ich vzájomnom vzťahu a spolužití. Nestranní svedkovia ako boli susedia, kamarátky poškodenej, spolupracovníci na brigáde v Taliansku, títo žiadnu z týchto skutočností nepotvrdili, a preto nie je možné ich výpovede hodnotiť v neprospech obžalovaného. Ak by bola pravda, že poškodenú bol niekedy

obžalovaný zbil päšťou, alebo ju kopal na zemi nohou, na poškodenej by tieto útoky obžalovaného museli zanechať také zranenia, ktoré by si s určitosťou aspoň jeden z vypočutých svedkov, ktorí boli v predmetnom čase v styku s poškodenou, bol všimol, hlavne počas tak dlhej doby ako uvádzala poškodená. Skutočnosť, že si nikto takéto zranenia či prejavy nevšimol, svedčí skôr tomu, že takéto tvrdenia poškodenej nie sú úplne pravdivé. Taktiež tvrdenie poškodenej, že mohla opustiť domácnosť len so súhlasom obžalovaného nebolo rovnako žiadnym iným dôkazom potvrdené.

V trestnom konaní je možné uznať vinu obžalovaného len v tom prípade, ak bol dostatočne zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a ktorým bola jednoznačne a spoľahlivo preukázaná vina obžalovaného. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že obžaloba v danom prípade neunesla dôkazné bremeno ohľadom dokázania spáchania skutkov, ktoré sú uvedené v podanej obžalobe.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, na náležité objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného po jeho uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako na starostlivom ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti uznesenia. Súd zvažoval oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že dokazovaním nebolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe, avšak pri hodnotení dôkazov týkajúcich sa návratu obžalovaného a poškodenej z brigády v Taliansku súd konštatuje, konanie obžalovaného voči poškodenej, kedy ju fyzicky napadol, z hľadiska závažnosti možno považovať za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa zákona č. 372/1990 Zb., preto postupom podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku postúpil vec Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok.

Poučenie:

Proti uzneseniu o postúpení veci podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku môže podať sťažnosť len prokurátor, pričom sťažnosť má odkladný účinok. Pre prokurátora plynie lehota od jeho vyhlásenia.